

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură

Anul XIII nr. 688

vineri 28 decembrie 1962

8 pagini 25 bani

ANIVERSAREA

REPUBLICII NOASTRE

La 30 Decembrie, întregul nostru popor muncitor sărbătorește un eveniment de seamă din istoria sa — aniversarea a 15 ani de la instaurarea Republicii Populare Române. Acum 15 ani, masele populare, conduse de partid, au înlăturat monarhia, cel din urmă rezim al claselor exploatare, fiind proclamată Republica Populară Română. Înlăturarea din guvern, în noiembrie 1947, a ultimilor reprezentanți ai burgheziei și abolirea monarhiei la sfârșitul lui decembrie al aceluiași an au marcat trecerea la revoluția socialistă. În România a fost instaurată puterea democrat-populară, formă a dictaturii proletarietului.

Anii care au trecut de la făurirea Republicii sint ani în care în țara noastră au avut loc profunde transformări economice și sociale, s-au statornicit și consolidat relațiile de producție socialiste, a fost lichidată exploatarea omului de către om. Poporul muncitor a devenit singurul stăpin al destinelor sale, al bogățiilor naturale ale țării, al tuturor bunurilor materiale și spirituale pe care le produce.

Congresul al III-lea al P.M.R. a marcat victoria istorică a socialismului în R.P.R. și intrarea țării noastre într-o nouă etapă de dezvoltare, aceea a desăvîrșirii construcției socialiste. Luptind pentru aplicarea în viață a sarcinilor trasate de partid, poporul nostru a obținut, în perioada care a trecut de la Congres, victorii remarcabile. În decursul acestei perioade s-au înregistrat noi realizări în industrializarea socialistă a țării. S-a încheiat cu succes procesul de colectivizare a agriculturii. Ca urmare, socialismul a învins definitiv în Republica Populară Română. Aceasta este o victorie de însemnătate istorică, obținută, sub conducerea partidului, de către eroica noastră clasă muncitoare, de către țărănime și intelectualitate.

Republica Populară Română dispune în prezent de o industrie puternică, bazată pe tehnica modernă, repartizată rațional pe întreg teritoriul patriei, în cadrul căreia se dezvoltă cu precădere producția mijloacelor de producție — chează înfloririi continue a economiei naționale în ansamblul ei. Ca urmare a eforturilor entuziaste depuse de oamenii muncii, producția industrială a fost în 1961 de aproape 5 ori și jumătate mai mare decît în 1949. Cît de mare este pasul făcut pe drumul transformării României într-o țară industrială înaintată se poate vedea și din aceea că numai în primele 3 luni ale anului 1962 s-a produs de 2—3 ori mai multă energie electrică, fontă, oțel, produse sodice și altele decît în tot anul 1958, anul de vîrf al economiei burgheze.

În perioada care a trecut de la 30 Decembrie 1947 s-au petrecut schimbări fundamentale în viața satelor. Ca urmare a aplicării creatoare a planului cooperatist al lui Lenin, a puternicului ajutor tehnic și material acordat de stat, a vastei munci politice și organizatorice desfășurate de partid, milioane de familii țărănești și-au unit micile gospodării individuale în mari gospodării agricole colective. Obiectivul stabilit de Congresul al III-lea al P.M.R. în domeniul transformării socialiste a agriculturii a fost realizat cu aproape 4 ani înainte de termen. Dotarea agriculturii cu un mare număr de mașini și tractoare, creditele acordate de

(Continuare în pag. 2-a)

Desen de Marcel Chirnoagă

15 ani de realizări în domeniul învățămîntului

Se împlinesc 15 ani de la proclamarea Republicii Populare Române, ani de luptă eroică a poporului, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, pentru înlăturarea sarcinilor revoluției socialiste.

În cei 15 ani care au trecut de la proclamarea Republicii, țara noastră a cunoscut profunde transformări revoluționare. Subliniind mărețele realizări ale poporului nostru pe drumul socialismului, în Raportul prezentat la cel de-al III-lea Congres al partidului, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej spunea: „În Republica Populară Română a fost creată baza economică a socialismului; aceasta constituie o măreață victorie a clasei muncitoare, a țărănimii, a intelectualității”.

Dînd viață directivelor Partidului, adoptate la Congresul al III-lea, poporul nostru a dobîndit noi și însemnate succese în construirea socialismului. Cu aproape patru ani înainte de termenul stabilit la Congres a fost terminată colectivizarea agriculturii, eveniment de însemnătate

tru. Prin aceasta, în Republica Populară Română socialismul a învins definitiv la orașe și sate.

Ca parte integrantă a tuturor acestor transformări revoluționare, în țara noastră se desfășoară revoluția culturală. În anii care au trecut, învățămîntul de toate gradele, principala pirghie a dezvoltării culturale, a fost reorganizat pe baza principiilor învățării marxist-leniniste, pentru a contribui la ridicarea nivelului cultural al poporului și pentru a pregăti cadrele necesare construirii socialismului.

Pentru a înțelege întreaga semnificație a eforturilor depuse și a victoriilor obținute de oamenii muncii, sub conducerea partidului, în domeniul școlii și educației, este necesar să ținem seama de condițiile grele în care a început la noi revoluția culturală, condiții moștenite de la regimul burghezo-moșieresc. Deși dreptul la învățătură și obligativitatea învățămîntului elementar erau înscrise în toate constituțiile burgheze începînd cu anul 1864, acest drept rămînea li-

Acad. ILIE MURGULESCU
ministru învățămîntului

cii. Plaga analfabetismului și starea jalnică a învățămîntului din România burghezo-moșierească erau de notorietate internațională. Regimul burghezo-moșieresc a lăsat peste 4 milioane de analfabeți și semianalfabeți, ceea ce reprezenta aproape 25 la sută din populația țării.

Pentru clasa muncitoare și partidul său, scoaterea maselor muncitoare din bezna inculturii, ridicarea nivelului cultural al poporului, transformarea științei și culturii într-un bun al poporului, educația tinerei generații constituie condiții absolut necesare în vederea construirii cu succes a socialismului, în vederea satisfacerii în măsură mereu crescîndă a trebuințelor de ordin cultural ale oamenilor muncii.

Prin reforma învățămîntului din anul 1948 s-au înfăptuit schimbări însemnate în organizarea, conținutul și metodele de învățămînt și educație, precum și în situația cadrelor didactice.

nit probleme de interes colectiv, întregul învățămînt a devenit învățămînt de stat, accesibil maselor largi, cu o orientare realist-științifică potrivit cerințelor societății noastre.

Lichidarea analfabetismului a fost tratată ca o problemă de stat. Sub îndrumarea partidului s-a desfășurat pe un plan larg munca de lichidare a neștiinței de carte. Datorită activității entuziaste și eforturilor susținute depuse de zecile de mii de învățători și profesori, cei peste 4 milioane de analfabeți și semianalfabeți cîți existau în 1945 au învățat să scrie, să citească și să socotească, astfel că în anul 1955 analfabetismul a fost lichidat ca fenomen de masă în țara noastră.

Pentru închiderea izvoarelor analfabetismului s-a lărgit rețeaua școlilor de patru ani. Au fost înființate unități școlare în satele îndepărtate de centru și chiar pe lingă grupe izolate de case.

Răspunzînd cerințelor culturale mereu crescînde ale maselor, regimul democrat-popular a creat și a dezvoltat an de an școala

tru toți cetățenii țării. Începînd cu anul școlar 1955—1956 învățămîntul de 7 ani a devenit general și obligatoriu în orașe, centre muncitorești și centre raionale.

Un moment important în viața școlii noastre l-a constituit Congresul al II-lea al P.M.R. În baza directivelor trasate de Congres a fost adoptată Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. din iulie 1956, cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală. Aplicarea prevederilor acestei Hotărîri a deschis calea spre o profundă îmbunătățire a conținutului învățămîntului: s-au întocmit noi planuri și programe de învățămînt, s-au elaborat manuale noi, originale, care au contribuit la ridicarea nivelului științific al învățămîntului și la înfățișarea legăturii școlii cu viața, cu producția, s-a intensificat munca de educație comunistă a tîncrețului. Măsuri importante au fost luate pentru ridicarea pregătirii ideologice și profesionale

15 ani de realizări în domeniul învățămîntului

(Urmare din pag. 1)

a învățătorilor și profesorilor. Durata învățămîntului de cultură generală s-a prelungit de la 10 la 11 ani.

Congresul al III-lea al P.M.R. a marcat o nouă etapă în dezvoltarea școlii. Răspunzînd cerințelor desăvîrșirii construcției socialismului, Congresul a adoptat hotărîrea de importanță istorică referitoare la încheierea procesului de generalizare a învățămîntului de 7 ani și trecerea treptată la învățămîntul general de 8 ani, durata școlii de cultură generală fiind prelungită, astfel, la 12 ani.

Procesul de generalizare a învățămîntului de 7 ani s-a încheiat, practic, în anul școlar 1961—1962, cu un an înainte de termenul stabilit de Congresul al III-lea, prin cuprinderea în clasa a V-a a 99 la sută dintre absolvenții clasei a IV-a. În anul școlar în curs s-au obținut noi succese în dezvoltarea și consolidarea realizărilor anterioare: în clasa a V-a au fost cuprinși 99,6% din absolvenții clasei a IV-a.

An de an a crescut numărul elevilor din învățămîntul general, ajungînd, în acest an, la 2.610.000 elevi în clasele I—VII, cu 819.000 elevi mai mulți decît în anul de reformă a învățămîntului și cu 1.034.000 mai mulți decît în anul 1938—1939.

Și mai semnificative sînt realizările obținute în școlarizarea elevilor la clasele V—VII, în care în anul școlar 1962—1963 au fost cuprinși 1.048.000 elevi, de 4 ori mai mulți decît în 1948/49 și de 9 ori mai mulți decît în 1938/39.

Pentru a asigura școlarizarea numărului sporit de elevi s-a amplificat în fiecare an rețeaua școlilor: în acest an sînt în funcțiune 15.000 de unități cu clasele I—VII și I—IV, totalizînd un număr de 112.000 clase. Numărul școlilor de 7 ani a crescut de la 3.300 în anul 1948—1949, la 7.200 în 1962—1963, înregistrînd o sporire de aproape zece ori față de anul 1938—1939.

Succese remarcabile s-au obținut și în realizarea sarcinii trasate de Congresul al III-lea al P.M.R. în ceea ce privește trecerea treptată la școala generală de 8 ani. În acest an școlar elevii din clasele I—VI, reprezentînd 87,79 la sută din numărul total de elevi cuprinși în școala generală, învăță după sistemul școlii de 8 ani, iar în anul școlar viitor toți elevii vor beneficia de îmbunătățirile aduse prin introducerea noilor planuri de învățămînt și programe școlare pentru școala de 8 ani.

Concomitent cu dezvoltarea școlii generale de 7 (8) ani, s-a lărgit și rețeaua școlilor medii și a crescut numărul elevilor școlarizați în clasele VIII—XI. În acest an școlar funcționează 514 unități școlare medii, cu 200.861 elevi. Raportînd aceste cifre la anul 1938—1939 rezultă o creștere de 243% a numărului de școli și de 690% a numărului de elevi.

Învățămîntul seral — formă de învățămînt creată de regimul nostru — și învățămîntul fără frecvență constituie drumul cel mai sigur pentru pregătirea pe scară tot mai largă, din rîndul oamenilor muncii, a cadrelor de muncitori și tehnicieni cu o înaltă calificare și cu un nivel de cultură generală ridicat, corespunzător necesităților dezvoltării continue a economiei socialiste. Măsurile stabilite de partid și de stat prin recenta Hotărîre a C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior aduc o remarcabilă îmbunătățire în sistemul de pregătire a muncitorilor din producție și creează pentru toți cetățenii patriei largi posibilități de a și completa studiile de cultură generală.

Realizări importante s-au obținut în anii regimului democrat-popular și în dezvoltarea învățămîntului preșcolar ca și a învățămîntului special pentru copiii cu deficiențe. Pentru educația copiilor de vîrstă preșcolară funcționează astăzi peste 7.600 grădinițe, cuprinzînd un număr de peste 370.000 copii față de 90.000

în regimul trecut, școlarizarea copiilor deficienți se făcea sporadic și nesistematic, din inițiativă particulară. Pînă în anul 1944 au existat numai 7 unități școlare speciale, cu aproximativ 700 elevi. În prezent funcționează 68 de unități școlare speciale cu internat, cuprinzînd peste 7.000 elevi.

Extinderea rețelei de școli de toate gradele și cuprinderea unui număr tot mai mare de elevi a fost însoțită de o ridicare continuă a calității învățămîntului, de întărirea permanentă a legăturii dintre învățămînt și practică. În cadrul studierii obiectelor de învățămînt elevii primesc multe cunoștințe despre producție, despre realizările importante obținute în industria și agricultura patriei noastre. În planul de învățămînt au fost introduse discipline noi prin care se dau elevilor cunoștințe despre mașini și cunoștințe agricole; au fost rezervate ore pentru munca practică a elevilor. Prin introducerea studiului agriculturii ca obiect principal de învățămînt în școala de 8 ani din mediul rural, în urma Hotărîrii partidului și guvernului privind îmbunătățirea învățămîntului agricol, pregătirea teoretică și practică a elevilor în domeniul agriculturii se ridică la un nivel mai înalt.

Cu sprijinul nemijlocit al organelor locale și al întreprinderilor, un important număr de școli din orașe și-au înjghebat mici săli de lucru în care elevii din clasele V—VII efectuează lucrări de timpuri și lăcătușărie. În peste 100 de școli medii din țară s-a organizat experimental munca elevilor din clasele mari direct în întreprinderi o zi pe săptămînă.

Pentru îmbunătățirea continuă a conținutului învățămîntului de un real folos s-a dovedit elaborarea și editarea manualelor școlare care sînt puse la îndemîna elevilor. În cei 15 ani de existență a regimului democrat-popular au fost tipărite numai pentru învățămîntul de cultură generală 4.434 de titluri de manuale, însumînd un tiraj de ca. 174 milioane de exemplare, alături de care s-a tipărit în trecut nici în 50 de ani.

În urma măsurii adoptate de Congresul al III-lea al Partidului de a se acorda gratuit manualele elevilor din clasele I—VII, s-au distribuit gratuit, în anul 1962—1963, ca. 42.000.000 exemplare. Acesta constituie, pe lângă celelalte măsuri luate de partid și de stat în vederea creării unor condiții tot mai bune de învățămînt, o nouă dovadă a grijii, dragostei și atenției deosebite de care este înconjurat tineretul.

Dezvoltarea continuă a învățămîntului de cultură generală a dus la creșterea corespunzătoare a numărului de învățători și profesori. Față de cei 46.435 de învățători și profesori care au funcționat în învățămîntul de cultură generală în 1938, în anul școlar 1962—1963 se ocupă de instruirea și educarea elevilor din aceste școli de aproape trei ori mai multe cadre didactice, și cu toate că învățămîntul are o extindere considerabilă mărită, numărul de elevi ce revine unui învățător sau profesor a scăzut de la 34, cît era în 1938, la 24.

Învățătorii și profesorii din Republica Populară Romînă se bucură de o înaltă prețuire. Un întreg sistem de măsuri, stabilite prin diferite documente importante, oglindesc grija partidului și a guvernului pentru a crea condiții de viață și de muncă tot mai bune devotaților slujitori ai școlii. Salarizarea învățătorilor și profesorilor a fost în repetate rînduri îmbunătățită, asigurîndu-li-se, în felul acesta, un nivel de viață corespunzător importanței sarcinilor de culturalizare a maselor, de pregătire și educare a viitorilor constructori ai socialismului și comunismului.

Realizările importante dobîndite în anii regimului democrat-popular în învățămîntul de cultură generală nu s-ar fi putut obține fără o dezvoltare corespunzătoare a bazei didactico-materiale. Școala noastră a înregistrat și în acest domeniu succese remarcabile. În cei 15 ani de la instaurarea regimului democrat-popular s-au construit ca. 20.000 de săli de clasă, ceea ce reprezintă aproape jumătate din tot ce s-a construit pînă acum în țara noastră.

Reforma învățămîntului din anul 1948 a însemnat o schimbare revoluționară și în organizarea învățămîntului profesional și tehnic. Întregul învățămînt profesional creat de regimul burgeois-moșieresc se caracteriza printr-un conținut rămas mult în urma tehnicii și prin practicarea unor metode de predare învechite și neștiințifice. O lungă perioadă de timp ucenicia a constituit singura formă de calificare profesională, iar înființarea ulterioară a școlilor de meserii sau a liceelor industriale a avut, ca prim rezultat, mărirea numărului celor care solicitau funcții administrative.

În urma reformei învățămîntului școlile profesionale au fost organizate pe lângă întreprinderi, cu scopul de a pregăti cadre calificate, corespunzătoare nivelului de dezvoltare atins de industria și agricultura din Republica Populară Romînă. Pentru pregătirea cadrelor medii necesare producției industriale și agricole, comerțului, sănătății și administrației au fost înființate școli medii tehnice. O deosebită însemnată pentru îmbunătățirea continuă a învățămîntului profesional și tehnic a avut-o Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. din 1955. Prin această hotărîre au fost reorganizate școlile profesionale existente, au fost înființate școli tehnice, în care sînt inserși absolvenții ai școlilor medii de cultură generală, precum și școli tehnice de maiștri, în care se pregătesc cadrele calificate necesare dezvoltării economiei. Ca urmare a Hotărîrii din 1955, profilul școlilor a fost stabilit astfel încît să se asigure o deplină specializare a absolvenților potrivit cu cerințele producției și să se valorifice avantajele pe care le oferă instruirea practică la locul de muncă din marile întreprinderi, șantiere, S.M.T., G.A.S. Crearea școlilor tehnice de maiștri și a școlilor tehnice pentru muncitori de înaltă calificare și pentru tehnicieni asigură pregătirea cadrelor medii necesare producției. În prezent funcționează 469 școli profesionale, de meserii și agricole, frecventate de 167.339 de elevi, 168 școli tehnice de muncitori calificați și de personal tehnic, frecventate de 31.645 elevi, 134 școli tehnice de maiștri, frecventate de 12945 elevi și 98 de școli tehnice agricole frecventate de 28.090 de elevi.

Pentru a asigura pregătirea temeinică a muncitorilor calificați a existat preocuparea continuă pentru îmbunătățirea planurilor de învățămînt și a programelor școlare, care au fost adaptate la cerințele progresului tehnic din diferitele domenii ale industriei. O atenție deosebită s-a acordat editării de manuale pentru învățămîntul profesional și tehnic pentru care s-au tipărit deja 495 de titluri. Numai în ultimii 3 ani tirajul acestor manuale a depășit cifra de 1.800.000 de exemplare.

Condițiile de învățămînt și de viață create elevilor din școlile profesionale subliniază grija deosebită pe care statul nostru o manifestă pentru pregătirea muncitorilor și tehnicienilor. Elevii școlilor profesionale au dreptul la școlarizare gratuită, hrană și cazare, echipament, manuale și rechizite școlare etc. Ei primesc o cotă-parte din contravaloarea muncii prestate în timpul instruirii practice. Elevii școlilor tehnice și ai școlilor tehnice de maiștri au, de asemenea, dreptul la școlarizare gratuită. Elevii merituoși ai școlilor tehnice pentru personal tehnic primesc burse de stat, iar la școlile tehnice pentru pregătirea muncitorilor calificați toți elevii primesc burse de stat pe toată durata școlarizării. Elevii școlilor de maiștri primesc pe timpul școlarizării salariul corespunzător categoriei tarifare pe care au avut-o ca muncitori calificați în producție.

Congresul al III-lea al partidului a deschis noi perspective dezvoltării învățămîntului profesional și tehnic. În directivele adoptate se prevede ca în perioada 1960—1965 să se pregătească ca. 260.000 de muncitori calificați și peste 100.000 de cadre tehnice medii.

Remarcabile sînt succesele obținute și în învățămîntul superior în acești 15 ani.

Învățămîntul superior al regi-

de viață și de nevoile poporului, nu putea să satisfacă cerințele Republicii Populare Romîne în plină construcție a socialismului. El purta pecetea intereselor claselor stăpînitoare de atunci: un învățămînt neunitar, cu conținut neștiințific, dezvoltat anarhic. Lipseau cu totul instituții care să pregătească specialiști pentru unele ramuri ale industriei naționale: industria petrolului, cărbunelui, produselor alimentare ș.a.; exista un număr restrîns de centre universitare și, ceea ce era deosebit de grav, exista o repartizare total necorespunzătoare a studenților pe specialități.

Pe baza reformei învățămîntului din anul 1948 a fost creat un învățămînt superior nou, în concordanță cu țelurile statului democrat-popular. A fost lărgită rețeaua instituțiilor de învățămînt superior, prin crearea unor categorii noi de instituții și prin dezvoltarea celor existente. Astfel, pentru a se satisface cerințele de cadre în vederea înfăptuirii industrializării socialiste a țării au fost create noi instituții de învățămînt superior tehnic. În institutele politehnice existente au fost create facultăți și secții de specializare noi, potrivit cu nevoile de cadre ale principalelor ramuri ale economiei naționale. Schimbări importante, cerute de transformarea socialistă a agriculturii, au fost aduse organizării învățămîntului superior agricol. În prezent în țara noastră funcționează 5 institute agronomice, care pregătesc cadrele necesare agriculturii noastre socialiste. O dezvoltare considerabilă au luat în anii regimului democrat-popular universitățile și institutele care pregătesc cadre didactice. În prezent funcționează 4 universități și 12 institute pedagogice de 3 ani.

Dezvoltarea generală a învățămîntului superior este ilustrată de faptul că în prezent avem 46 de instituții de învățămînt superior față de 16, cîte funcționau în anul 1938 și 15 de facultăți față de numai 33 cîte existau în anul 1938.

O deosebită atenție s-a acordat oamenilor din producție, spre a le da posibilitatea să dobîndească o calificare superioară. Recentă Hotărîre a C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală creează noi condiții pentru ridicarea calitativă a acestei forme de învățămînt.

Porțile instituțiilor de învățămînt superior au fost larg deschise pentru fiii oamenilor muncii, care în trecut erau ținuți departe de binefacerile culturii. În

prezent, circa 100.000 de studenți sînt înscriși în învățămînt superior cu frecvență, fără frecvență și seral, față de 26.000 studenți cîți existau în anul 1938. O profundă schimbare s-a petrecut în repartizarea pe specialități a studenților, potrivit nevoilor reale ale economiei și culturii țării noastre.

Statul nostru a acordat și acordă o mare atenție îmbunătățirii condițiilor de muncă și de trai ale studenților: 62 la sută dintre studenți, care au obținut o situație bună la învățătură, primesc burse și alte forme de sprijin material acordat de stat. Baza materială a învățămîntului superior a fost considerabil dezvoltată. Fonduri însemnate au fost acordate pentru susținerea și dotarea instituțiilor de învățămînt superior. În toate centrele universitare au fost construite cămine și cantine moderne, pentru studenți. Astăzi 63 la sută dintre studenți locuiesc în cămine și iau masa la cantinele studențești.

Dezvoltarea și îmbunătățirea învățămîntului superior sînt oglindite și în schimbarea fundamentală a conținutului învățămîntului, în reorganizarea întregului proces de instruire și educare a studenților. Reforma învățămîntului a pus la temelie învățămîntului superior un conținut științific, just orientat ideologic, întemeiat pe învățătura marxist-leninistă.

În vederea unei cit mai complete pregătiri a studenților pentru viitoarea lor profesie, pe linia legării teoriei de practică, au fost introduse și dezvoltate în învățămîntul superior practica în producție și practica pedagogică.

Realizări importante au fost obținute și în pregătirea cadrelor didactice pentru învățămîntul superior. De la 2.194 cadre didactice cîte existau în anul 1938, numărul acestora a depășit astăzi cifra de 10.000. Condițiile de muncă și de trai ale cadrelor didactice din învățămîntul superior au fost simțitor îmbunătățite. Acestea desfășoară în prezent o activitate științifică de nivel ridicat. Sute de tineri se pregătesc prin aspirantură pe lângă cadre didactice cu prestigiu științific și contribuie prin cercetările lor, la rezolvarea unor probleme importante pentru dezvoltarea științei și economiei noastre.

Cea de a 15-a aniversare a Republicii Populare Romîne constituie pentru toți cei ce lucrează în învățămînt, profesori, elevi și studenți, un prilej de mîndrie patriotică pentru succesele obținute, ca și un prilej de angajament sporit pentru îndeplinirea sarcinilor de mare răspundere care le-au fost trasate de cel de-al III-lea Congres al Partidului.

Aniversarea Republicii noastre

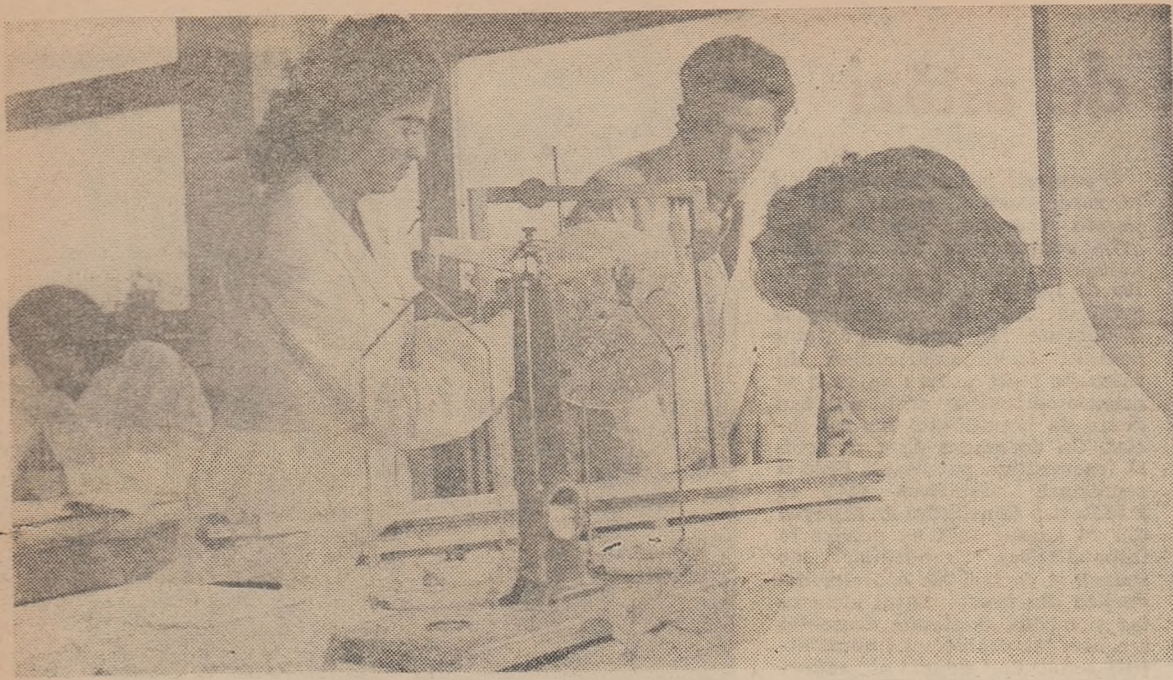
(Urmare din pag. 1-a)

stat în condiții avantajoase gospodăriilor colective, atenția permanentă a partidului și guvernului pentru cointeresarea materială a țărănimii — toate acestea au făcut ca întreaga perioadă a procesului construcției socialiste la sate să fie caracterizată de creșterea continuă a producției agricole vegetale și animale. Victoria obținută de întregul nostru popor muncitor prin încheierea colectivizării agriculturii năruie pentru totdeauna speranțele foștilor exploatare, ale ideologilor capitalismului, ale transfugilor pripășiți la posturile de radio imperialiste în restabilirea vechilor rînduiești, apuse pentru totdeauna.

În Republica Populară Romînă, bunăstarea și fericirea întregului popor muncitor constituie țelul suprem al politicii generale a partidului și statului. Crește an de an nivelul de trai al oamenilor muncii de la orașe și sate. Comparativ cu anul 1938, în 1961 venitul național a fost de peste 2,9 ori mai mare. Față de anul 1949, salariul real este de două ori mai mare. Oamenii muncii sînt tot mai puternic contribuția dată de statul democrat-popular, prin cheltuielile acestuia pentru acțiuni social-culturale, la îmbunătățirea traiului lor, la rezolvarea unor nevoi atît de vitale ca locuințele, învățămîntul, ocrotirea sănătății, odihna, pensiile etc.

De la proclamarea Republicii Populare Romîne poziția internațională a țării noastre s-a schimbat în mod radical, ea bucurîndu-se de un binemeritat prestigiu în ochii tuturor statelor. La baza politicii externe a R.P.R. stau prietenia și alianța indestructibilă cu Uniunea Sovietică și cu celelalte țări socialiste, lupta pentru întărirea continuă a puternicului sistem mondial socialist. Alături de celelalte țări ale lagărului socialist, R.P. Romînă promovează cu consecvență politica leninistă de coexistență pașnică, demască cu hotărîre uneltrile cercurilor agresive imperialiste. Țara noastră se pronunță pentru dezarmarea generală și totală — sarcina cea mai urgentă a zilelor noastre — pentru soluționarea prin tratative constructive a problemelor litigioase.

Sărbătorind cea de a 15-a aniversare a Republicii Populare Romîne, oamenii muncii își intensifică eforturile în toate domeniile de activitate pentru îndeplinirea mărețelor obiective fixate de Congresul al III-lea al P.M.R., pentru întărirea puterii economice a patriei, pentru desăvîrșirea construcției socialiste și tre-

Viiitori profesori — studenții ai Institutului pedagogic de 3 ani din Bacău

Școala de ieri și de azi

Era în anul 1919, pe cînd valul revoluționar de după primul război mondial, consecință a schimbărilor fundamentale aduse în lume de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, cuprinsese și țara noastră. Începuseră să se agite și slujitorii școlii. Pe la începutul lunii august se anunța ținutul la Iași a unui congres al corpului didactic, pentru a se discuta scoaterea școlii din impasul în care o adusese regimul burgeois-moșieresc.

Școala românească suferea de multe răci și slujitorii ei se bucurau mai mult de suferințe decît de beneficii. Învățămîntul de la țară era supus unei organizări care-l deosebea de cel de la oraș: învățătorul era prost salarizat, desconsiderat, slujind în torențele de clasă ale șefilor partidelor „istorice”.

Congresul de la Iași din august 1919 părea să aducă o înnoiere corpului didactic. Speranța pe care ni-o purtăm în acest domeniu ni-o manifestăm într-un articol din „Socialismul”, organul central al partidului (de la 12 august 1919), astfel: „Sînt curios să văd dacă vreunul din cuprind și pe membrii lui și unii bresle de proletari”. În jurul lor, dascăli vedeau ridicîndu-se muncitorii în apărarea intereselor lor prin organizarea muncii în sindacate. Valul revoluționar le adusese și pe oamii școlii. La oraș, vedeau cercuri didactice, unde se țineau tabele și se făcea politică de club, au fost înlocuite prin „societățile corpului didactic” care cuprîndeau și pe învățătorii de la țară. Noile societăți ale învățătorilor și profesorilor secundari nu aveau însă nici spiritul combativ, nici puterea organizatorică a sindacatelor muncitorești; ele n-au putut să împiedice degradarea școlii, nici să îmbunătățească starea materială a dascălilor.

Pe timpul guvernării liberale, ministrul Angelescu și-a făcut o țară demagogică construind școli cu zidurile neterminate, mărind numărul profesorilor cu cadre nepregătite, sub pretextul ridicării învățămîntului la un învățămînt de masă.

O adevărată tragedie a cuprins întreaga școală pe timpul guvernării Iorga-Argentoianu, cînd primul ministru, profesorul Iorga, n-a găsit alt răspuns delegațiilor învățătorilor din județul Constanța, veniți în audiență pentru satisfacerea nevoilor lor, decît sfătuiindu-i să se arunce în mare. Dascălii nu erau plătiți cu lunile, elevii nu aveau unde să învețe, școlăritatea atingea cifre de minim nivel.

În anii 1932-1933 s-a început o mișcare de transformare a societăților — transformări politice pentru conducătorii lor — în adunări organe de luptă. Sub conducerea elementelor mai conștiente, în deosebi a profesorilor comunisti, s-a dus o acțiune de sindicalizare. Din dispoziția partidului, am luat contact cu organizația revoluționară de învățămînt I.T.E. (Internationale des travailleurs de l'enseignement — Internaționala muncitorilor din învățămînt), participînd la cel de-al VIII-lea congres ținut la Hamburg, în august 1932, cînd am fost ales în executivă mondială, cu mandatul de a organiza o secție românească a I.T.E.

Acad. Prof.

P. CONSTANTINESCU-IAȘI

Cîteva grupuri s-au format la Iași, în frunte cu prof. Radu Cernătescu, la Craiova cu prof. M. Cruceanu, la Brașov, unde Ilie Cristea scotea și o revistă progresistă, la Cluj etc.

Încă din ilegalitate partidul a luptat pentru înnoirea învățămîntului, conform principiilor pedagogice socialiste aplicate în Uniunea Sovietică. Îndrumat de partid, am putut să cunosc de pe atunci aceste principii. În broșura „Reforma învățămîntului. Propuneri” (Birlad 1923), am expus cîteva dintre ele, dînd exemple din Uniunea Sovietică: școala muncii, coeducația, laicitatea etc.

În anii crizei, care a urmat mai apoi, publicațiile democratice unele conduse direct de Partidul Comunist, au demascat mereu situația deosebit de grea a școlii în foaia de la București „Vestitor Social” (din 25 octombrie 1931) am publicat un articol, „Pauperizarea școlii”, în care arătam falimentul pe care l-a dat statul în domeniul culturii și al școlii; articolul se încheia astfel: „Statul trebuie să preia în întregime grija școlii, pentru răspîndirea culturii adînc în mase. Dar asta nu o va face statul actual, ci cel ce vine, al muncitorilor și țărănilor”. Un alt articol intitulat „Distrugerea școlii”, publicat în revista de la Brașov „Spre stînga” (decembrie 1931), se ridică împotriva a două măsuri luate de guvernul de-atunci: închiderea aproape a jumătate din numărul școlilor normale și desființarea burselor de la toate școlile, în deosebi cele normale: „Într-o țară cu aproape cel mai acut analfabetism din Europa, se iau deodată două măsuri care lovesc în învățămîntul primar rural” — scriam în acel articol, în anul cînd rămăseseră fără școală 357.000 de copii. Explicația: „Deci închidere indirect a școlilor de la țară, alungarea fiilor de țărani de la școlile orășenești; întuneric peste sate. Întuneric cît mai adînc, ca diversiunile să-și poată găsi cale ușoară, ca unirea forțelor conștiente să nu se facă, ca eventuala represiune să fie cît mai adîncă” — mai scriam în articol.

Și diversiunea a venit. Fascizarea, prin elementele legionare, cuziste și altele, a dus la instaurarea dictaturii și la războiul anti-sovietic, la înfeudarea hiteristă, care a dus țara pînă la marginea prăpastiei.

Forțele patriotice, conduse de Partidul Comunist Român, au pus însă stavilă drumului prăpăstios; insurecția armată a dat poporului român luminoasa zi de la 23 August 1944. Începînd de atunci și școala și slujitorii ei pășesc pe un drum nou, al împlinirii adevăratului rost; luminarea poporului, cultivarea maselor pentru bunăstarea și fericirea lor.

Proclamarea Republicii Populare Romine, acum 15 ani, la 30 Decembrie 1947, a deschis școlii căi noi și mai largi de înflorire. La cîteva luni după instaurarea Republicii în vara anului 1948, are loc reforma învățămîntului, care lichidează școala burgheză și pune bazele școlii socialiste.

O sarcină principală culturală a fost în acei ani lupta pentru lichidarea analfabetismului, pentru care au fost mobilizați toți slujitorii școlii. Sute de mii de oameni au învățat în școli, în cazărmi, în fabrici și la sate; lichidarea analfabetismului devine o problemă de stat, care doar în cîteva ani a fost rezolvată; nu mai există de mult nici un neștiutor de carte.

Numai după trei ani de la reforma numărului elevilor crescuse uimitor; în 1951 sînt cuprinși în școlile de toate gradele aproape 2.200.000 elevi și studenți, din care peste 200.000 în învățămîntul mediu, peste 100.000 în învățămîntul profesional și 55.000 studenți. Se creează un mare număr de școli elementare, mai ales la țară; se înființează facultăți muncitorești care pregătesc pe muncitori pentru învățămîntul superior; se dezvoltă școlile medii tehnice și institutele tehnice de învățămînt superior, pentru pregătirea specialiștilor necesari industriei și agriculturii. Se creează numeroase instituții de învățămînt superior în centre diferite din țară, legate de locul producției; se înființează institutul „Maxim Gorki” pentru învățarea limbii ruse, necesară cunoașterii științei sovietice. În școlile superioare se introduce studiul învățaturii marxist-leniniste; toate programele și manualele sînt restructurate pe bază științifică. În bugetul statului se introduc, an de an, sume tot mai mari pentru învățămînt; o grijă deosebită are statul pentru profesori, ale căror salarii se ridică, în afara diferitelor înlesniri; se acordă un titlu de distincție pentru cei mai buni dascăli.

Astăzi, după împlinirea socializării în toate domeniile, școala corespunde noilor cerințe naționale; ea este un factor din suprastructură care ajută la transformarea totală a bazei materiale.

Cît de departe sînt, și în domeniul învățămîntului, vremurile de azi față de cele vechi, de pe timpul regimului burgeois-moșieresc și chiar față de 30 Decembrie 1947! Acești 15 ani de republică democrat-populară înseamnă uriașe progrese pe tărîmul școlii.

În 1938 existau doar 770 școli cu clasele V-VII, care cuprîndeau 119.110 elevi; astăzi sînt 7.200 asemenea școli cu 1.048.000 elevi. Față de 46.435 învățători și profesori în 1938, astăzi lucrează de aproape trei ori mai multe cadre didactice în școlile de cultură generală; prin grija partidului și guvernului s-au înființat recent institute pedagogice de învățămînt superior pentru pregătirea cadrelor didactice necesare învățămîntului de 8 ani. În 1938 existau doar 16 instituții de învățămînt superior, incluzînd 33 facultăți cu 26.000 studenți; iar astăzi 79.507 tineri frecventează cursurile de zi ale celor 165 facultăți din numeroase centre de învățămînt superior.

Școala nouă dă cadre mereu mai numeroase și mai temeinic pregătite pentru desăvîrșirea societății socialiste, pe care o construim cu toții, spre binele întregului popor; școala contribuie cu succes la educarea comunistă a tinerei generații.

Trăiască Republica Populară Romînă!

DEMOSTENE BOTEZ

Acum 15 ani, în seara de 30 Decembrie, s-a petrecut, bine pregătit dinainte de partid, unul din cele mai mari evenimente din patria noastră: nașterea Republicii Populare Romine, lepădarea de rege, desăvîrșirea eliberării noastre de ultima verigă, cea mai grea din lanțurile purtate de poporul nostru.

Consecințele acestui eveniment istoric au fost multiple și de covîrșitoare importanță, în toate domeniile și pentru toți cetățenii patriei. De-atunci, din noaptea aceea, au prins a se descătușa deplin forțele creatoare ale poporului, nestîngherite de nici o opreliște. Buzduganul minor al dinastiei regale de pripas nu a mai fost băț în roatele progresului.

Din multitudinea binefacerilor proclamării Republicii aș voi să descifrez azi, aci, în „Gazeta învățămîntului”, acele care privesc învățămîntul. Profesorii și învățătorii mai vîrstnici au cunoscut mai bine ca mine sinistrele aspecte ale învățămîntului de sub coroana regală care semăna adoma cu o cunună de spini: maghernițele din sate care țineau loc de școli, copiii desculți, salariile de mizerie, lipsa de considerație, milioanele de analfabeți, cărțile scumpe, religia ca obiect, antisemitismul și sovinitismul ca doctrină.

Dar să nu întunecăm lumina albă a acestei zile de mare sărbătoare cu sinistrele estampe ale unui trecut ce pare azi neverosimil acelor care nu l-au apucat și nu l-au trăit. Căci a dispărut și urma masivă a celor 4 milioane de analfabeți rămași moștenire de la vechiul regim, de la un rege care nu era nici el departe de această condiție culturală.

Acum, la 15 ani de la proclamarea Republicii, ani care au totalizat, în faptele lor, cel puțin cîteva secole, putem să încrucișăm în cununa ei briliantele scăpărătoare ale tuturor înfăptuirilor culturale din țara noastră, ale luminii care a scădat școlii și universității cu belșug solar.

Atunci cînd, în Raportul său la cel de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a spus: „În ce privește școala de cultură generală, în anul școlar încheiat (era vorba de 1959) peste 88 la sută dintre absolvenții clasei a IV-a au continuat studiile în clasa a V-a. Astfel, în anul 1962, aproape întregul tînet de vîrstă școlară va fi absolviți școala de 7 ani. Acesta va fi un moment important al revoluției culturale ce se desfășoară în patria noastră” — nu a făcut doar o simplă constatare, dar nici o proorocie, ci a definit matematic datele unui plan care astăzi este nu numai în totul împlinit, dar și depășit.

Față cu situația învățămîntului de astăzi, situația din 1959, înfloritoare și extraordinară în raport cu moștenirea „regală”, pare anacronică. Progresele în învățămînt au ținut armonios pasul cu progresele din toate domeniile de activitate. E aproape cu neputință să prinzi din urmă, într-o relatare ca aceasta, pașii mari înainte ce marchează fiecare an. În 1960/61 au fost cuprinși, în clasa a V-a, 96 la sută din promoția clasei a IV-a, iar în anul 1961/62, 99 la sută, ceea ce înseamnă încheierea procesului de generalizare a școlii de 7 ani. Începînd cu anul școlar 1961/62, în țara noastră se realizează învățămîntul general, obligatoriu și gratuit cu durata de 8 ani. În acest an școlar elevii din clasele I—VI învață după sistemul școlii de 8 ani.

Încă din 1954, după o statistică a Biroului Internațional de la Geneva, țara noastră se numără printre cele 11 țări din lume cu durata învățămîntului elementar de 7 ani, atunci cînd în urma noastră, nu mai puțin de 70 de țări, dintre care unele cu mari pretenții de hegemonie și imperialism cultural, aveau un învățămînt obligatoriu de 4, 5 sau cel mult 6 ani.

Atunci cînd, în 1960, în țara noastră 96 la sută din elevii care au promovat clasa a IV-a erau cuprinși în clasa a V-a, după o statistică publicată de U.N.E.S.C.O., peste 45 la sută din tînetul de vîrstă școlară din lume nu frecventează nici o școală.

Trebuie adăogate apoi toate înlesnirile acordate de stat, care nu cuprind doar numai gratuitatea absolută a învățămîntului pe toate treptele, ci și cărți gratuite pentru elevii claselor I—VII, și mii de burse și înlesniri de cămine și cantine pentru studenți.

Porțile învățămîntului, pînă sus de tot, au fost deschise larg pentru toți fiii poporului.

Toate acestea în țara care altă dată era campioana analfabetismului și într-o epocă în care în multe țări capitaliste unde, zice-se, învățămîntul are o veche tradiție, școala se găsește într-o situație de plîns, mereu relevată de cercurile progresiste ca o primejduire a culturii.

Ziare din Germania de vest, care nu pot fi bănuite de simpatie pentru țările socialiste și de dușmănie față de America cea înfrățită întru pregătirea războinică, arată că în S.U.A. este încă nevoie de 100.000 săli de clasă și că o treime din copii nu pot urma școlile din cauza taxelor care ating 3.000 de dolari (circa 36.000 lei) anual. Se vede că nu-i mai rămîne învățămîntului nimic din zecile de milioane de dolari aruncați pentru propria înarmare pînă-n dinți, ca și pentru toți deliciștii de pe glob.

În Anglia, după cum scria ziarul „Daily Worker”, în 2.500 de școli secundare lipsese unul sau doi profesori pentru disciplinele științifice, iar din cei existenți, doar unul din 5 este absolvent al unei universități, și tot unul din cinci nu are nici un fel de calificare științifică — un fel de lăutari care predau după ureche muzica simfonică!

Iar în Canada, în urma învățaturii date de asemenea „profesori” studenții răspund la examen că Winston Churchill și Isaac Newton au fost președinți ai Statelor Unite, că Leonardo da Vinci a fost unul din cuceritorii Americii de Sud, iar Oliver Cromwell un... reformator american. Și pentru a cîpăta asemenea cunoștințe năzdrăvane de știință fantastică, studenții trebuie să mai plătească taxe de mii de dolari anual...

Să punem alături această umoristică situație a „civilizației” occidentale de situația de la noi?!

Cu mîndria legitimă pentru toate realizările care îngăduie oricărui copil al poporului nostru să atingă cele mai înalte trepte ale culturii, artei și științei, simt deodată apărînd pe buzele mele strigătul de victorie: Trăiască Republica Populară Romînă!

Îndrumate de profesoara de specialitate, elevele lucrează minunate costume naționale

Oamenii școlii noastre de astăzi

Aplicând în mod creator învățătura marxist-leninistă, Partidul Muncitoresc Român a acordat o grijă deosebită, în cei 15 ani care au trecut de la instaurarea Republicii noastre Populare, înfăptuirii revoluției socialiste în domeniul ideologiei și culturii, creării unei intelectualități numeroase, devotată clasei muncitoare, poporului muncitor, cauzei socialismului. Un rol dintr-acele mai importante a avut în această privință școala, căreia i-a revenit nobila misiune de a forma oameni culti și instruiți, capabili să stăpînească și să aplice în practică cuceririle științei și tehnicii moderne, de a educa tineretul în spirit comunist.

În anii care au trecut școala din Republica Populară Română a fost transformată, dintr-un instrument al dominației de clasă a burgheziei și moșierilor, într-o școală a poporului, într-un instrument al transformării comuniste a societății, într-o forță activă a dezvoltării sociale.

Pe acest drum școala, învățămîntul nostru, au înregistrat succese deosebite de importante. A fost lichidată, în primul rînd, neștiința de carte — fenomen rușinos al trecutului. Cine nu-și amintește de anii următori reformei învățămîntului, cînd se dădea bătălia pentru stingerea analfabetismului, pentru a atrage în școală pe toți copiii, ca să nu rămînă, ca cei din trecut, departe de lumina științei de carte? Au fost ani de luptă perseverentă și plină de abnegație, cînd, în serile de iarnă, în săli de clasă și în cele mai îndepărtate căsuțe, la lumina becului sau a lămpii cu petrol, bătrîni și tineri dezlegau tainele literelor și cifrelor.

Astăzi nu numai că lichidarea analfabetismului a fost de mult înfăptuită, dar s-au realizat, în cadrul revoluției culturale, succese la care odinioară nici nu ne puteam gîndi. S-a încheiat generalizarea învățămîntului de 7 ani, conținutul procesului instructiv-educativ a căpătat un caracter nou, realist-științific, au fost pregătite sute de mii de muncitori cu înaltă calificare, zeci de mii de tehnicieni și ingineri, învățători, profesori, oameni de știință. Școala a dobîndit astfel un important rol social și și-a cîștigat un binemeritat prestigiu.

Congresul al III-lea al P.M.R. a deschis în fața învățămîntului noi și largi perspective, i-a trasat sarcini de mare însemnătate: trecerea la învățămîntul general și obligatoriu de 8 ani, întărirea legăturii școlii cu viața, cu producția, îmbunătățirea muncii de educare comunistă a tineretului, pregătirea de noi cadre pentru desăvîrșirea construcției socialismului și trecerea la comunism. Aceste sarcini se îndeplinesc astăzi cu succes, pentru că școala noastră are în fața sa farul călăuzitor al marxism-leninismului, pentru că este îndrumată și condusă cu grijă de către Partidul Muncitoresc Român.

Marile progrese pe care le-a realizat învățămîntul, sub conducerea partidului, în cei 15 ani care au trecut de la instaurarea Republicii Populare Romine, sînt indisolubil legate și de activitatea neobosită desfășurată de zeci-

de mii de învățători și profesori de pe întreg cuprinsul țării. Cadrele didactice, detașamentul cel mai numeros al intelectualității noastre, pășesc neabătut pe calea arătată de partid și sînt mîndre că, alături de întregul popor, contribuie la construirea vieții noi în patria noastră.

Cadrele didactice de astăzi se deosebesc radical — atît prin concepțiile, convingerile și orientarea lor politică, cît și prin pregătirea lor științifică, pedagogică și metodică, prin conștiința de care dau dovadă în munca ce o desfășoară și prin atașamentul lor față de popor — de vechea intelectualitate a Romîniei. În rîndurile lor au pășit numeroase promoții de noi pedagogi crescuți și formați de regimul nostru, care au adus cu ei un suflu nou de viață și de muncă.

Dacă învățămîntul nostru a căpătat un conținut nou, profund științific, aceasta se datorește principiilor materialist-dialectice care stau la temelie lui, programelor și manualelor bazate pe aceste principii, ca și învățătorilor și profesorilor care, în marea lor majoritate, s-au străduit zi cu zi să-și însușească bazele ideologiei marxist-leniniste, și-au restructurat și îmbogățit cunoștințele, eliminînd misticismul și idealismul de care era îmbibată școala veche. Ei au putut și pot astfel să transmită elevilor cunoștințe științifice, să-i educe într-un spirit nou, să facă din tinerii patriei noastre militanți activi pentru cauza socialismului.

Transformarea școlii într-o forță activă a dezvoltării sociale se datorește în bună măsură și acelor slujitori ai școlii care, crescuți și îndrumați de partid, nu s-au mărginit la o activitate îngust-didactică, ci au adus o contribuție activă la dezvoltarea întregii vieți obștești. Sub conducerea organizațiilor de partid și alături de numeroși activiști pe tărîm obșteșc, învățătorii și profesorii au participat cu entuziasm la lupta pentru ridicarea nivelului cultural al poporului, la lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii și la încheierea colectivizării ei, eveniment de însemnătate istorică în viața poporului nostru. Prin răspîndirea cunoștințelor politice și științifice în rîndul oamenilor muncii, cadrele didactice au adus, totodată, un prețios aport la formarea conștiinței socialiste a maselor.

Partidul Muncitoresc Român și Guvernul Republicii Populare Romine, întregul popor, au dat întotdeauna o înaltă prețuire muncii rodnice pe care au dus-o și o duc cu modestie și abnegație zecile de mii de învățători și profesori răspîndiți pe tot întinsul țării noastre. Vorbind despre misiunea incredințată învățătorului, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej spunea, în cuvîntarea rostită la Congresul Învățătorilor din 1952: „Aceasta este cu adevărat o misiune frumoasă și înaltă care cinstește și inobilează pe acela cărui îi este incredințată. Este o mare satisfacție morală și o mare fericire să dai societății, țării tale, elemente valoroase, culte, luminate, capabile de fapte de ispravă”.

O expresie puternică a prețuirii pe care partidul și guvernul o poartă cadrelor didactice este grija permanentă pentru îmbunătățirea continuă a condițiilor lor de trai și de muncă. Această grijă se reflectă în numeroase documente de partid și de stat apărute în decursul anilor, în măsurile luate pentru ca să li se asigure oamenilor școlii un trai demn de importanța lor rol social. Un document de o deosebită însemnătate pe această linie îl reprezintă Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri din 16 august 1951 cu privire la îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale cadrelor didactice din învățămîntul elementar și mediu. O atenție deosebită s-a acordat problemei îmbunătățirii condițiilor de trai ale cadrelor didactice și prin sporirea salariilor lor. Începînd din anul 1951, pe măsura dezvoltării economice a țării, salariile cadrelor didactice au fost sporite în mod substanțial în mai multe rînduri. S-au îmbunătățit totodată normele lor de muncă și s-au acordat diferite sporuri la salariile cadrelor didactice meriuitoare, cu activitate deosebită, li s-au acordat titluri, distincții, decorații și premii. Începînd din anul 1957 s-a acordat titlul de „învățător fruntaș” unui număr de 2.462 persoane, iar titlul de „profesor fruntaș” unui număr de 1.246 cadre didactice. De asemenea, avem un număr de 50 de învățători și profesori emeriți, mii de cadre didactice decorate cu ordine și medalii.

Dezvoltarea rapidă a învățămîntului din țara noastră, generalizarea învățămîntului de 7 ani, dezvoltarea învățămîntului mediu, profesional, tehnic și superior și asigurarea unor condiții tot mai bune de trai și de muncă pentru cadrele didactice au făcut să crească atracția spre profesia de învățător sau profesor, au contribuit la creșterea substanțială a numărului de cadre didactice. Dacă în anul școlar 1938/1939 funcționau în întregul învățămînt de cultură generală și profesional circa 53.000 cadre didactice, în anul școlar 1960/1961 numărul profesorilor și învățătorilor din învățămîntul de cultură generală, profesional și tehnic a ajuns la circa 128.000, iar în prezent a crescut și mai mult.

Aplicarea hotărîrilor de partid și de stat în ceea ce privește pregătirea, selecționarea și promovarea cadrelor didactice a dus la îmbunătățirea activității lor, la întărirea stabilității și continuității acestora în muncă, ceea ce a influențat în mod pozitiv calitatea învățămîntului nostru, instruirea și educarea tineretului.

Nici un efort nu se preocupă astăzi în Republica noastră Populară pentru bunul mers al învățămîntului, pentru o tot mai ridicată pregătire a slujitorilor lui, învățătorii și profesorii fiind chemați să dea patriei noi și noi generații de tineri multilateral pregătiți, formați în spiritul înaltei conștiințe socialiste.

NICOLAE SIPOȘ
director general
în Ministerul Învățămîntului

„Te slăvim Republică”

Ne aflăm în imensa sală a Palatului Republicii. Lumina se topește treptat, stringîndu-se într-un singur fascicul proiectat pe faldurile grele ale cortinei de pluș ce se desface încet, dezvăluind spectatoriilor un cor uriaș. Sînt sute de pionieri și școlari care s-au adunat aici, în cea mai frumoasă sală de spectacole din București, pentru a sărbători, prin programul artistic intitulat „Te slăvim, Republică”, marea sărbătoare de la 30 Decembrie.

Din piepturile lor se înalță acordurile puternice, pline de solemnitate, ale Imnului de Stat al R.P.R. Urmează apoi melodiile cîntecelor pionieresti, voiosul „Salut al cravatei roșii” și cunoscutul „Pionieri, fruntea sus”. În intervalele dintre coruri, grupuri de recitatori rostesc cuvinte înflăcărate, pline de vînt, cuvinte de dragoste pentru minunata noastră patrie, de recunoștință pentru partidul cărui îi datorăm zilele fericite pe care le trăim astăzi.

În notele care răsună grav în imensa sală a palatului, în versurile rostite cu adîncă emoție în glas, simți vibrînd puternicele sentimente ce înfloresc în sufletul acestor copii, atașamentul lor sincer și profund față de idealurile societății noastre, credința lor nestrămătată în justetea cauzei pentru care luptăm, în victoria ei definitivă.

Un grup de elevi de la Școala de 8 ani nr. 78 interpretează scene din activitatea cercurilor de elevi. În cele cîteva minute rezervate acestor scene ni se vorbește despre preocupările pionierilor, despre condițiile ce le-au fost create în anii Republicii noastre, despre aspirațiile și proiectele lor de viitor.

În școală copiii învață geografie, matematică, fizică, algebră, învață despre războiul peloponezic sau despre teorema lui Pitagora, despre valențe sau despre reacții chimice. Dar tot în școală ei învață să-și iubească mai presus de orice patria, poporul. Acum, cu prilejul acestui spectacol, asistăm la o adevărată manifestare de sentimente patriotice traduse prin graiul viu, impresionant și sugestiv al artelor. Astfel de

sentimente tîlmăcesc și balletul prezentat de elevii Școlii medii de coregrafie, și piesele jucate de echipele școlare de teatru, și melodiile interpretate de orchestra Școlii medii de muzică nr. 1 ca și de corurile și orchestrele Școlii de 8 ani nr. 43 din comuna Voluntari, ale Școlii profesionale de construcții din raionul 23 August, ale Palatului pionierilor sau ale Casei de copii „A. S. Makarenko”.

Un moment de mare atracție al programului îl constituie prezentarea de către școlii populare. Pe scenă se perindă pitoreștile costume și figuri ale dansurilor adunate din toate colțurile patriei. Sînt dansuri vijelioase și pline de foc, dansuri lente, pătrunse de poezie, dansuri care amintesc răcoarea munților, grădini înmiresmate, lanuri unduînd în bătaia vînturilor, dansuri care cuprind parcă o întregă istorie a vieții poporului nostru. La această adevărată avalanșă de dansuri și-au dat concursul nu mai puțin de 10 școli din Capitală. Ca o încununare a acestei demonstrații coregrafice, Școala sportivă nr. 2 prezintă, cu un ansamblu de eleve, o suită de exerciții de gimnastică artistică impresionantă prin grația și armonia mișcărilor.

Fiecare din momentele muzicale, teatrale sau coregrafice din care este compus întregul spectacol constituie o vie manifestare a dorinței elevilor de a aduce la sărbătoarea Republicii ceea ce este mai frumos în școala lor, de a exprima și pe această cale dragostea profundă pe care o nutrește pentru mîreața noastră patrie.

În finalul spectacolului corurile, cărora li se adaugă fanfara Școlii profesionale „Grivița Roșie”, fac să răsună cîntecul „Republică mărețată vatră”. Melodia înălțătoare și puternică cuprinde întreaga sală. Copiii au coborît de pe scenă, unindu-se, prin două șiruri laterale, cu fanfara situată chiar în sală. Spectatorul se confundă aproape cu interpreții. În suflutele tuturor vibrează în aceste momente același entuziasm, aceeași neferimită dragoste față de patrie, față de popor.

OCT. BUZESCU

MANIFESTĂRI SĂRBĂTOREȘTI

Cea de a 15-a aniversare a Republicii Populare Romine este întîmpinată în școlile din întreaga țară prin bogate manifestări culturale-artistice.

La Școala medie din Tg. Secuiesc elevii claselor a IX-a au participat la un concurs „Druștii veseli”, cu tema „Sărbătorim a 15-a aniversare a R.P.R.”. În răspunsurile lor prompte și precise, elevii s-au referit la numeroase realizări dobîndite de poporul scumpe noastre patrii, sub conducerea partidului.

După concurs elevii școlii au prezentat un frumos program artistic, care a cuprins dansuri populare și coruri în

chinat partidului și patriei

La Sebiș, în regiunea Crișana, peste 300 de tineri, elevi la școlile de zi și serale, ca și profesorii lor, au participat la festivitatea închinată celei de a 15-a aniversări a proclamării R. P. R. Secretarul Comitetului P. M. R. al raionului Gurahonț le-a vorbit participanților la festivitate despre însemnătatea marelui sărbători de la 30 Decembrie.

În încheiere, echipa artistică a școlii medii a prezentat un bogat program artistic dedicat aniversării Republicii

Întîmpinînd sărbătoarea aniversară a 15-

ani de la proclamarea Republicii Populare Romine, elevii Școlii de 8 ani nr. 1 din Botoșani au participat la un concurs în cadrul căruia s-au întrecut în recitarea versurilor închinată de poezii noștri Republicii, partidului, realizărilor poporului muncitor. Concursul s-a încheiat cu un program de cîntece despre patrie și partid.

Studentii Institutului pedagogic de 3 ani din Cluj au prezentat, în cinstea aniversării Republicii, o serie de spectacole pe scena Clubului „Minerul” din Baia Mare. Ansamblul artistic al studenților clujeni, compus dintr-un cor, un

lară, o orchestră, o echipă de teatru și o brigadă artistică de agitație, s-a bucurat de un deosebit succes și de o caldă apreciere din partea oamenilor muncii din Baia Mare.

La Clubul petroliștilor de la schela Zemeș-Moinești, cadrele didactice au participat, alături de tinerii muncitori și elevi din localitate, la o seară de poezie cu tema „Poezii noastre cîntă patria socialistă”.

Manifestarea a fost deschisă de prof. Aurora Bălan, care a prezentat expunerea „Un deceniu și jumătate de viață nouă”

Tineri profesori

Vreau să vorbesc despre câțiva dintre tinerii absolvenți ai Facultății de istorie din București, azi profesori în diverse unghiuri ale țării. Unii ne vizitează în vacanță. Alții, ori de câte ori trec prin București cu vreo treabă oficială ori personală, vin să-și salute foștii profesori și să aducă aerul proaspăt și tinăr al școlilor de pe tot cuprinsul țării: de la Tecuci sau de la Carei, de la Boloșani ori Turnu Severin. Pe câțiva îi vedem așa de des, încât îi invităm, glumind, să se mai prezinte o dată la examenul de stat...

Acum vreo cinci ani, când a absolvit facultatea, Constantin Chindea mi-a făcut o vizită de rămas bun. Pleca la Gura Humorului. Era emoționat. Se tot întreba dacă va ști să facă față muncii din școală. Mi-a scris, apoi, în decursul anilor și mi-a povestit cum arată școala, cum se înfățișează elevii, ce probleme ridică predarea lecțiilor, în ce raporturi a intrat cu colegii. Îl interesa tot. Și manifesta pentru învățămînt, o dragoste adîncă, semnînd cu un iezer limpede, cristalin. Îmi amintesc, de pildă, bogăția și maturitatea unor observații grăitoare la manualul de istorie pentru clasa a X-a. A adunat și impresiile unor elevi și mi le-a trimis. Îmi povestea despre rezultatele lecțiilor lui în instruirea și educarea comunistă a elevilor, despre excursiile la Moldova și Voroneț, despre muncile obștești la U.T.M. și sindicat. Îmi cerea părerea în rezolvarea unor cazuri mai dificile: de pildă, cum să trezească interesul pentru istorie al unui elev bun, dar înclinat să lucreze la matematică. Mi-a trimis invitație la nuntă. M-a anunțat și când a avut primul copil. Iar acum câteva zile, a venit la niște cursuri în calitate de inspector cultural și m-a vizitat iar la facultate. M-am emoționat și-am uitat să-l string în brațe. Îi sînt dator o îmbrățișare și-o vizită la Gura-Humorului, la locul unde muncesc pentru progresul școlii noastre.

„Astă vară am poposit câteva zile în Onești. Umbliam pe străzi noi, printre blocuri noi, pe lângă oameni noi și nu știam ce să înregistrezi mai întii: arta grupurilor arhitectonice ori exuberanța vieții trezite acolo unde vegeta un saț între dealuri, când mi-a apărut în față un tinăr înalt, blond. Mi-a spus bună ziua. Surpriza mea i-a adus pe față un ușor zîmbet, între îngăduință și mirare.

— Hrișcă Mihai! am exclamat fără voce. Dumneata aici?

M-a luat de braț și mi-a completat informațiile despre Onești. M-a dus și sus, pe deal, la bisericuța lui Ștefan cel Mare și-am privit și de acolo, de lângă o ctitorie de o modestie mai mult decât umilă, uriașele construcții ale termocentralei și ale combinatului chimic Borzești, cuprînzînd toată zărea și împungînd îndrăzneț cerul cu turnurile cutezătoare ale coșurilor, ctitorii de mîndrie ale regimului nostru. Și comparînd, profesorul Mihai Hrișcă ținea parcă o lecție de istorie medievală și contemporană — așa am fost, așa sîntem, așa vom fi. Apoi mi-a vorbit, succint și bine gîndit, cum îl știam de la seminarii ori de la examene, despre munca lui de profesor și de director la școala medie din Onești. M-a pîlbat și prin școa-

lă. M-a ajutat, împreună cu ceilalți colegi, să întîlnesc și să discut cu câțiva elevi de la cursul seral, muncitori din uzinele Oneștiului, mulți, de-o vîrstă cu Hrișcă însuși. Nu puteam să nu mă entuziasmez de minunata clădire a școlii, de sălile luminoase și spațioase, de mobilierul nou, de laboratoare. Calm, măsurat, Hrișcă mi-a istorisit despre frumusețile muncii lui, despre avîntul tineretului care construiește și învață, învață și construiește.

Am ieșit iar în stradă. Apunea soarele spre munții Casinului. Vitrinele luminate fluorescent prelungeau parcă lumina zilei. Pe una dintre străzi, prin mulțimea veselă, în forfotă, se oprește lângă noi un cărucior de copil și o făptură înaltă, suplă, blondă, cu suris candid, tare cunoscut. Am exclamat:

— Ilse Schmidt!

— Soția mea, a intervenit, Hrișcă Mihai, și a continuat, parcă mai solemn, prezentările indicîndu-mi și pe cel din cărucior: iar dumnealui, copilul nostru! Cei doi soți Hrișcă mi-au arătat apoi apartamentul lor, nou, proaspăt, spațios, comod. Se mutaseră de câteva zile.

„Ion Moraru a terminat facultatea anul acesta. A plecat să muncască la țară. Și într-o zi din octombrie m-am trezit cu epistola lui. Scris: „...iată-mă în sfîrșit ajuns profesor! Eu, moldovan de la Vaslui, mi-am ales ca loc de muncă Școala de 8 ani din comuna Poroschia, raionul Alexandria...” După ce înșira clasele în care predă, după ce arăta cum se ocupă de cercurile de citit, de cercurile agrozootehnice, de echipa artistică, își exprima bucuria că și-a cumpărat un ceas de mîină, chiar din primul salariu. Și, ca să nu-și dezmină specialitatea, continua la modul istoric: „Comuna asta unde muncesc eu, făcea odinioară parte din moșia lui Cantacuzino-Nababu sau a lui Miclea Cană. Tăranii, de pe-aici își pregăteau — pe atunci — ciorba (hrana zilnică) la „șes” pe care-l încălzeau cu paie. Azi, vă rog să mă credeți, toți au mașini de aragaz. Aproape toți și-au cumpărat biciclete sau motorete. Cu cîștigurile realizate prin muncă la G.A.C. se hrănesc bine, se îmbracă bine, se duc la spectacole și participă ei înșiși la activități artistice. De curînd, cu prilejul unui festival regional, echipele artistice din raionul Alexandria au cîștigat premiul I. Așa că Teleormanul, care în România burghezo-moșierască era județul cu cea mai ridicată mortalitate provocată de TBC, a devenit azi prosper, sănătos și fericit”. Și încheia: „În ce mă privește, mă simt bine, lucrez cu inimă și vă invit și pe d-voastră, când aveți timp liber, la școala noastră care s-a îmbogățit anul acesta cu un local nou, prevăzută cu laborator, cu bănci noi, cu material didactic”.

Pe toți acești tineri profesori i-am cunoscut ca studenți. Și sînt bucuros că, alături de toți colegii mei, le-am putut transmite cunoștințe, le-am putut insufla pasiune, entuziasm pentru profesiunea de pedagog, pentru munca de educație comunistă. Și sîntem fericii ori de câte ori auzim că acolo, în lungul și latul țării, tinerii noștri ucenici își întrec dascălii.

DUMITRU ALMAS

Oră de tehnologie

La școala Uzinelor „Republica“

La orele de schimb. uriașul fluviu uman al laminoriștilor și strungarilor pompează puteri proaspete în inima de oțel a uzinei. Pe poartă stă înscris boltit, ca un arc de triumf, „Fabrica de tuburi „Republica“.

Ieri, aici era un atelier dărăpănat al întreprinderilor lui Malaxa. Azi, pe aceleași locuri se înalță una dintre marile cetăți ale industriei noastre socialiste.

Momente dintr-o monografie încă nescrisă

Imaginile se succed și se suprapun, asemenea unor secvențe de montaj cinematografic.

„Iarna lui 1938. Anul-etalon al „prosperității” regimului burghezo-moșieresc. Din remorile tramvaielor — jalnice schelete găbejite-metalice rămase de pe vremea cînd erau trase de cai — coboară mereu alte grupuri de oameni, intrînd în șirul siluetei cenușii care orbecăiesc prin ceață. De la Bariera Vergului — capătul liniei de tramvai — și pînă la uzinele lui Malaxa e cale de vreo 5 kilometri. Dar cu tramvaiul își pot permite puțini să vină; și dintre ucenici, nici unul. Sandu Gorun și încă șase colegi ai lui vin de la gazdă pînă-n Barieră pe jos, preț de încă vreo 3 kilometri.

Mai e mult pînă să se lumineze de zori. Lămpi nu sînt. Doar cite vreu felinar afumat de-al oamenilor și sclipirea fosforescentă a zăpezii, care nu izbuteste să acopere mizeria acestor locuri de muncă renume — Balta Albă, Gropile lui Oatu.

Limuzina „Cadillac” a lui Malaxa îl poartă spre uzină către ora prînzului. Tolănit pe pernele de piele, „patronul” simte cînd satisfacțiile zilei anterioare, cînd unda de nemulțumire a seriei petrecute la palat. Peste zi a trimis la scursala din Elveția a băncii lui Morgan încă un milion de dolari, profitul ultimelor câteva luni. Cum îi spunea un inginer al lui Ford, care-l vizitase nu de mult uzinele cu utilaj atît de învechit: „Realizați dublu de pe urma investițiilor, mister Malaxa — adevărat cîștig colonial”. Numai seara, la palat, cu regele, n-a fost prea plăcută. Carol nu se mulțumește cu cîștigul pe care i-l lasă în asemenea seri la poker. Vrea mult mai mult. I-a spus-o în față, amenințîndu-l. În toate afacerile se bagă regele, fără să investească vreu ban...

Ucenicul Sandu Gorun și colegii săi iau micul dejun și masa de prînz — un sfert de piine, brînză și magiun de-un vîrf de cuțit. E zi bună — sîmbătă — și afacerile patronului prosperă...

...1943, tot iarna. Război. În atelierele fabricii lui Malaxa, Antonescu și Hitleriștii au instituit control militar. Mașina de război scrișnește din toate angrenajele, gata să plesnească. Vătafii în haine ofițerești urlă bezmetici: „Dați laminate, mai repede... repede!”.

În ateliere au rămas mai mult meșterii bătrîni și ucenicii. Trebuie să apuci taglele înroșite cu un clește uriaș, cîntărînd peste 10 kilograme, și să le arunci cît mai departe. Un ucenic și un lucrător așteaptă, ceva mai departe, să le prindă și să le strecoare în ineleștarea ritmică a fălcilor laminorului. Bucățile de metal se a-

lungesc mereu și, prin semiobscuritatea halei de lucru, par asemenea unor șerpi de foc care zboară prin aer. (La școala serală, preotul de la biserica Vergului, singurul care predă lecții afară de un profesor de matematică complet ramolit, i-a amenințat pe ucenici cu flăcările iadului. Ca și cînd ar putea exista un iad mai înspăimîntător decît laminorul lui Malaxa!) Nu e zi în care bucățile de metal incandescent să nu facă victime. Băieții, hrăniți o zi întreagă cu mămăligă și magiun de sfeclă, de-abia pot minui cleștii uriași. Iar barele metalice, dacă nu le-ai prins, izbesc ca niște securi imense peste picioare.

În chinul acesta îngrozitor, o singură rază de lumină își face loc pretutîndeni, cu toate stăvilile: sint manifestele. „Tovarăși muncitori! Ziua eliberării nu e departe! Trupele sovietice dau lovitură nimicitoare hitleriștilor și antonescienilor. Sabotați mașina de război fascistă! Întirziati livrările de materiale pentru front!” Semnează — Partidul Comunist Român.

Zadarnic tipă zbirii. Taglele se răcesc prea de vreme pe laminor, țevile au fisuri, șinele nu pot fi folosite la nimic. Muncitorii, ucenicii ascultă chemarea partidului.

Agentii siguranței arestează și bat. Bat și arestează. Șoapte între muncitori: „Ieri l-au luat pe Marin și trei ucenici”. Dar eroicii muncitori de la laminor continuă să lupte...

...S-au schimbat vremurile. Vîntul lui August 1944 a adus profunde și innoitoare transformări în viața țării. Se simte această și aici, în atelierele lui Malaxa. Cozile de topor ale patronului se arată mai cu fereală și lovesc numai pe furis, să nu fie văzute. Dar mai trag încă nădejde: „Atît timp cit e regele, monșer... Regele n-a semnat legile comuniste”.

...Sîrșit de decembrie al anului 1947. Oamenii se pregătesc să-și facă tradiționale urări de fericire pentru noul an. Și deodată, vestea! Au adus-o Tudor Anton și Vișan Nicolaie, cei doi ucenici care difuzau „Scînteia”: „S-a dus de-a dura și căpușa cu coroană de pe spinarea țării! Sîntem Republică Populară, fraților! Trăiască Republica!”

A doua zi, laminoriștii și-au urat „la mulți ani!” cu convingerea, fermă că în anul 1948 vor munci, sub conducerea partidului, pentru ei înșiși, pentru construirea socialismului. Știau că zilele patronilor sînt numărate și așteptau cu înfrigurare vestea, firesc legată de proclamarea Republicii: „Toate fabricile și uzinele au trecut în stăpînire poporului!”.

Și iată că, peste câteva luni, și acest vis a devenit realitate. Au pornit să se descătușeze nebănuite energii creatoare. A început reinnoirea utilajelor vechiului laminor. S-au adaptat primele dispozitive mecanizate care transportă țevile fără a mai fi nevoie de minuirea uriașilor clești manuali.

Vechiul laminor al lui Malaxa se transforma, cu fiecare an mai mult, în prima mare uzină de tuburi a țării — fabrica „Republica”.

La școala laminoriștilor de aici și-au făcut ucenicia în anii puterii populare și cei care au devenit apoi muncitori ai laminorului din Borșan, aici învăț

acum o parte din laminoriștii viitorului Combinat siderurgic de la Galați. Cresc noi ortaci ai „Republicii”.

1962: propunere pentru o discuție cu elevii

În cancelaria școlii profesionale de pe lângă uzinele „Republica” a avut loc, zilele trecute, o convorbire. Dirigintele anului I se sfătua cu directorul școlii: cum e mai bine să fie organizată discuția despre sărbătoarea de la 30 Decembrie cu ucenicii acestui an?

— I-aș duce pe ucenici, tovarășe diriginte, în cabinetul de tehnologie și i-aș așeza în jurul machelei laminorului de 6 țoli. Așa o să-și poată da seama cel mai bine de felul cum, de la postul de comandă, laminorul conduce automat întregul proces de fabricare a tuburilor. Le-aș prezenta apoi fotografia aceea veche, găsită în arhiva uzinei, care înfățișează doi ucenici căzîndu-se să ridice cleștele greoi cu care vor trebui să prindă bucata incandescentă de metal. Iată și o cifră dintr-un registru medical: în 1937 s-au înregistrat 112 accidente grave de muncă la laminorul lui Malaxa. Și în arhiva uzinei mai puteți găsi și alte fotografii interesante. Imaginile lor, chiar așa șterse de scurgerea vremii, sînt de neuitat. Una arată, în pauza de prînz, câțiva ucenici ghemuiți pe un morman de nisip, mîncîndu-și coltuțul de piine mucegăită. În alta se vede căminul: un interior de baracă, cu paturi suprapuse în trei rânduri și la mijloc un lighean în care se adună apa de la topirea zăpezii ce curge prin acoperiș...

Elementul cel mai puternic de comparație e însăși viața de asfizi a ucenicilor. Munca lor, izvor de bucurii. Dar despre toate acestea, fiți siguri, vor vorbi ei pe larg și cu deosebită emoție.

Tot 1962: ajun de sărbătoare

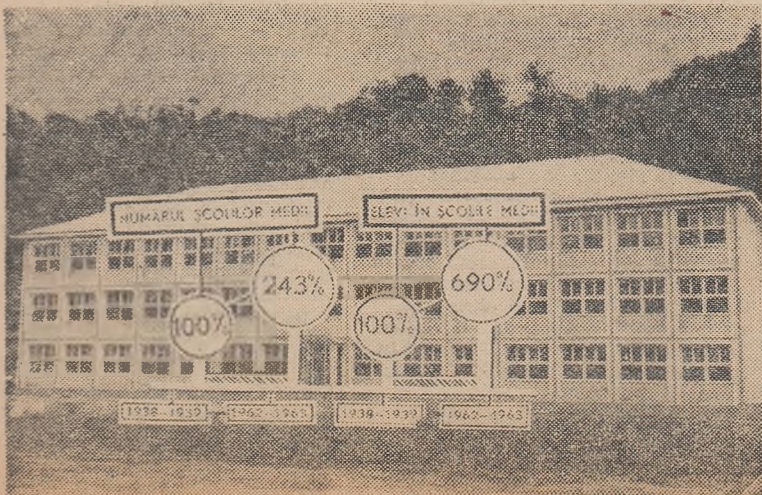
Vă propun — ne spune tovarășul Domițian Turcînă, directorul școlii profesionale — drept încheiere pentru aceste însemnări, câteva rezultate obținute în producție de ucenicii noștri în cîntea aniversării Republicii. Notați, așadar:

Încadrați în brigăzile laminoriștilor, numeroși tineri, ca trefiatorii Androne Flueraș și Nicolae Necula, ca Ghinea Stancu sau ca strungarii Constantin Virgil și Constantin Grama, au contribuit la realizarea și depășirea ritmică a producției în cadrul laminoarelor de 3 țoli și de 6 țoli. Totodată, munca lor, alături de cea a muncitorilor, a făcut să sporească mult calitatea țevilor laminate.

În cîntea sărbătorii Republicii, la uzinele „Republica” se numără în mii de tone roadele inițiativelor creatoare. Întreg colectivul, începînd cu directorul și inginerul șef și sfîrșind cu ucenicii, contribuie la perfecționarea continuă a tehnologiei de producție a laminoarelor, la automatizarea și mecanizarea lor complexă, în scopul obținerii unor producții-record.

Și tot aici, la temperaturile înalte ale muncii creatoare a colectivului, se călesc caracterele și măiestria în muncă a viitorilor laminoriști.

M. IFRIVAN

Procente grăitoare

Munca practică la obiectul „Agricultura“

Organizând în cursul trimestrului care a trecut activitatea practică la obiectul „Agricultura“ — activitate desfășurată sub forma lucrărilor de laborator, a lucrărilor practice săptămânale, sau a practicii continue în producție — am urmărit să realizăm o concordanță cât mai deplină între conținutul lucrărilor ce urmau să fie efectuate de elevi și conținutul cunoștințelor studiate de ei în clasă. De aceea, în planificarea întregii mele munci m-am preocupat, în măsura în care acest lucru a fost posibil, de studierea simultană a problemelor de agricultură, sub aspectul lor teoretic și practic în clasă, în laborator și pe tarlalele gospodăriei agricole colective din comuna noastră. În felul acesta am putut preda elevilor unele teme, ca de pildă structura solului, aplicarea îngrășămintelor și amendamentelor, pregătirea seminței pentru însămînțat și altele, paralel cu efectuarea lucrărilor practice respective.

Cu deosebit interes a fost urmărită de elevii clasei a V-a lucrarea practică cu tema „Aprecierea calității unei arături“. După ce au primit cunoștințe referitoare la tractor și au văzut cum arată acesta, elevii au urmărit felul cum lucrează el pe teren. Ei au înțeles necesitatea arăturii adânci de toamnă efectuate la timpul optim și au apreciat gradul de corectitudine al arăturii măsurând adâncimea cu brazdometrul. Atunci când, din cauza specificului muncii în agricultură n-a fost posibil să realizez paralel lecția și lucrările practice de aplicare a acesteia, am organizat pentru elevi, înainte de lucrare, un instructaj pregătitor. De exemplu, ținând seama de planul de muncă al gospodăriei, am efectuat cu elevii clasei a V-a o serie de aplicații practice în cadrul cărora ei au participat la lucrări de însămînțare a cerealelor de toamnă, deși tema „Sămînța și semănatul“, conform programei școlare, era prevăzută pentru sfârșitul trimestrului. Pentru a efectua această lucrare în condiții bune am organizat în prealabil un scurt instructaj necesar înțelegerii lucrării. Cunoștințele însușite în timpul lucrării practice le-au folosit mult elevilor ușurându-le înțelegerea lecțiilor teoretice cu această temă în luna decembrie. În cadrul lucrărilor practice am

organizat lecții de observare, cum a fost, de pildă, lecția cu tema „Arătura adâncă de toamnă“ ce și lecții în care elevii au participat nemijlocit la activitatea practică pe teren, cum au fost cele cu temele „Pregătirea seminței pentru semănat“, „Semănatul grului de toamnă“ și altele. Acestor lecții, în care elevii au lucrat efectiv, le-am acordat o importanță deosebită, ele constituind tipul de lecție în care se îmbină în modul cel mai armonios latura instructivă cu cea educativă.

Pentru zilele nefavorabile, activităților practice pe teren am rezervat o serie de teme, la care aplicațiile practice se pot efectua în clasă sau în laborator. În cadrul acestora am pregătit cu elevii lădițe cu pământ în care au semănat diferite cereale, studiind în felul acesta condițiile necesare încolțirii, cit și unele faze ale dezvoltării cerealelor. De asemenea, elevii au colectat semințe de cereale pe care le-au folosit în lucrările de laborator pentru a determina greutatea la mie de boabe, puritatea semințelor, energia germinativă etc. Cu ajutorul ierbarului fitopatologic am organizat o lecție practică în care elevii au studiat bolile ce se întâlnesc la cereale — rugini, mături și țesături — subliniind totodată metodele de combatere a daunătorilor care le produc.

Analizând rezultatele obținute în acest trimestru mi-am putut da seama că în cadrul lucrărilor practice din gospodăria colectivă elevii mi-au permis să-mi formeze deprinderi și deprinderi de muncă în agricultură care vor constitui o temelie solidă pentru orientarea lor viitoare.

Prof. VICTORIA JIANU
Școala medie din Călugăreni,
raionul Giurgiu

Lucrările practice pe care le-au efectuat elevii mei la obiectul „Agricultura“ în primele luni ale anului școlar i-au familiarizat cu numeroase laturi ale muncii în gospodăria agricolă colectivă.

Bunăoară, când am studiat tema „Solul și însușirile lui“, elevii clasei a V-a au cunoscut profilul solului din G.A.C. și tipurile acestuia. La tema „Lucrările solului“ ei au efectuat aplicații

practice la baza de staționare a mașinilor agricole ale S.M.T.-ului și pe tarlalele gospodăriei pentru a cunoaște practic mașinile agricole și felul cum lucrează acestea. La capitolul „Ingrășăminte“ elevii au participat la o lecție practică la grajdurile G.A.C.-ului pentru a cunoaște metodele de preparare a îngrășămintelor naturale. Tot cu acest prilej elevii au cunoscut și diferitele îngrășăminte chimice de care dispunea gospodăria. Pentru a le reține mai bine i-am îndrumat să-și alcătuiască colecții de îngrășăminte chimice în sticlucă, pe care să noteze denumirea și felul cum se administrează fiecare tip de îngrășămintă. Studiul temei „Asolamentul“ a prilejuit de asemenea efectuarea unor lucrări practice pe tarlalele gospodăriei, elevii având astfel prilejul să cunoască asolamentele de cimp, cele furajere, cele legumicole etc.

În clasa a VI-a, studiind cultura grului, orzului și secarei de toamnă elevii au participat la lucrările de însămînțare a acestor plante după cele mai noi reguli agrotehnice. La fel, când li s-a predat porumbul, cartoful și floarea soarelui, au efectuat lucrări agricole în cultura mare a plantelor, ca recoltatul porumbului, al cartofilor, al sfelei de zahăr precum și lucrări de curățire a terenului și de pregătire a lui pentru însămînțările de toamnă.

Cu elevii clasei a VII-a am organizat la studiul capitolului „Pomicultura și viticultura“, lucrări în livada de pomi și în podgoria gospodăriei agricole colective. Aici ei au studiat materialul săditor, soiurile de pomi fructiferi, bolile și dăunătorii viței de vie și mijloacele de combatere a acestora. Cu acest prilej elevii au colectat și conservat un bogat material didactic.

În prezent, pentru efectuarea aplicațiilor la capitolele „Mecanizarea agriculturii“ și „Organizarea întreprinderilor socialiste“, pregătesc lecții practice la stațiunea de mașini și tractoare și la sediul gospodăriei, unde elevii vor participa efectiv la lucrări practice.

Prof. AUGUSTIN MUREȘAN
Școala de 8 ani comuna Reteag,
raionul Dej, regiunea Cluj

referențiale rezultatele obținute în predarea în primul trimestru al anului școlar 1962-1963. Se recomandă ca dezbaterile din cercul pedagogic să fie axate pe problemele privitoare la aplicarea programei școlare de agricultură, la folosirea manualelor, la organizarea lucrărilor practice și la utilizarea materialului didactic.

În ceea ce privește aplicarea programei se recomandă să se analizeze modul de folosire a acesteia în trimestrul I, adaptarea ei la condițiile locale (problema predării diferențiate), precum și eșalonarea și planificarea parcurgerii programei în trimestrele II și III în funcție de condițiile naturale și economice locale.

În legătură cu folosirea manualelor de agricultură este bine să se analizeze în ce măsură asigură ele însușirea temeinică și sistematică a cunoștințelor de agricultură de către elevi.

Privitor la lucrările practice agricole se recomandă să se analizeze cum s-au realizat prevederile programei în legătură cu efectuarea acestor lucrări în cursul trimestrului, alegerea activităților practice agricole în funcție de condițiile specifice locale și de anotimp (lucrările de iarnă), colaborarea dintre școală și G.A.C. sau G.A.S., alegerea te-

renului de aplicații practice, planul de activitate și organizarea muncii elevilor, cum s-a folosit ajutorul primit din partea specialiștilor din unitatea agricolă socialistă respectivă, precum și organizarea, desfășurarea și rezultatele practicii continue în producție.

În legătură cu materialul didactic este bine ca discuțiile să se oprească asupra folosirii materialului didactic existent, asupra confecționării de material didactic cu posibilități locale și să se facă propuneri de material didactic care să fie confecționat pe plan central.

De asemenea, este bine să se discute orice alte aspecte legate de predarea agriculturii în școlile raionului, dificultățile întâmpinate, lipsurile semnulate, făcându-se propuneri concrete privind îmbunătățirea predării acestui obiect.

În vederea orientării profesorilor în aplicarea diferențiată a programelor se recomandă ca la ședința cercului pedagogic din luna ianuarie să fie invitat un specialist, membru al consiliului agricol raional, care să țină o expunere privitoare la principalele sarcini ale agriculturii în raionul respectiv pentru anul 1963, arătând și cele mai indicate metode de realizare a lor.

„Miracolul“ chimic

Pentru folosirea integrală a timpului la lecție

Fiecare minut al lecției este prețios și nu trebuie pierdut.

Preocupată de înlăturarea timpilor morți, mi-am obișnuit elevii, încă de la începutul anului, să mă aștepte la lecțiile de limba rusă, după ce s-a sunat de intrare, cu caietele deschise pe bancă și pregătiți pentru scris. De îndată ce intru în clasă le dau o scurtă lucrare scrisă, care durează 3-5 minute. În timp ce elevii execută lucrarea dată eu trec la catedră și notez absenții din ziua respectivă (în felul acesta evit ca elevii să piardă câteva minute așteptându-mă să trec absențele).

Lucrările pe care le dau sînt foarte variate. Uneori sînt lucrări de verificare a materialului dat pentru ziua respectivă. Alteori, când am de explicat o lecție mai grea sau mai lungă, dau o temă care să o pregătească sau să-mi servească drept introducere. Așa de exemplu, la clasa a X-a, trecînd la poezia lui Pușkin „În minele siberiene...“, le-am cerut elevilor să scrie toate cuvintele pe care le cunosc înrudite cu cuvîntul „trud“ (munca). Școlarii au scris: trudeașciisea (oamenii muncii), trudno (greu — adverb), trudni (greu — adjectiv), trudovoi (de muncă), trudnosti (greutate, dificultate), trudodeni (zi de lucru) etc. La lecția următoare le-am cerut să găsească expresii care să cuprindă cuvintele scrise la lecția anterioară. Elevii au scris: interesni trud (o muncă interesantă), raznoobrazni trud (o muncă variată), trudeașciisea nașei strani (oamenii muncii din țara noastră), mnogo trudnosti (multe greutăți), trudodeni kolhoznicilor (ziua de lucru a colhoznicilor) etc. În a treia oră le-am cerut să întocmească propoziții în care să existe expresiile din lecția precedentă. Propozițiile alcătuite de elevi mi-au folosit pentru a trage concluziile la poezia „În minele siberiene...“ și a pregăti trecerea la tema următoare: „Evghenii Oneghin, primul roman realist din literatura rusă“.

În clasele a VIII-o dau deseori ca temă-fulger conjugarea unui verb sau declinarea unui substantiv, adjectiv sau pronume. Bineînțeles că aceste verbe, substan-

tive, adjective etc. le aleg din lexicul care se va discuta la lecție sau în legătură cu o regulă gramaticală predată.

În clasa a IX-a cer adeseori elevilor să întocmească propoziții în care același substantiv însoțit de adjectiv să se afle în cazul acuzativ, în cazul prepozițional sau instrumental dat fiind faptul că aceste cazuri se pot construi cu aceleași prepoziții în funcție de sensul verbului (mişcare sau stare pe loc). De exemplu, „Mî sidim za stolom“, „Mî sadimșea za stol“ (Noi stăm la masă, Noi ne așezăm la masă), sau „Mî idiom v les“, „Mî bili v lesu“ „Mî citali o lese“ (Noi mergem în pădure, Noi am fost în pădure, Noi am citit despre pădure) spre a sublinia că, chiar la același substantiv, cazul prepozițional poate avea terminațiile „e“ sau „u“ în funcție de prepoziție.

Tot în clasa a IX-a, unde se studiază funcțiile cazurilor, cer elevilor la lucrările fulger să dea exemple de întrebări diferite ale prepozițiilor „s“, „v“, „za“, cu care se construiesc atît instrumentalul cît și genitivul, acuzativul sau prepoziționalul.

Alte ori la lucrarea-fulger dau una sau două scurte întrebări sau cer să se facă mici traduceri din limba română în limba rusă.

Bineînțeles toate aceste lucrări sînt cercetate de către mine, iar observațiile pe care le am de făcut — comunicate elevilor. Ele mi-au ajutat mult în muncă. În primul rînd eu redus timpul morții al elevilor în „momentul organizatoric“ al lecției. În al doilea rînd, lau obișnuit pe școlari cu munca individuală și am creat în rîndurile lor o atmosferă prielnică desfășurării ulterioare a orei de curs. De asemenea, dacă sînt date cu chibzuință, aceste lucrări trezesc un interes deosebit în clasă.

Rezultatele bune obținute pe primul trimestru al acestui an, mai bune decît cele din anul trecut, sînt și o urmare firească a folosirii acestei forme de control asupra muncii elevilor.

Prof. I. URBANOVICI
Școala medie „Gh. Șincai“
București

La cercurile pedagogice ale profesorilor de agricultură

În scopul de a ridica nivelul pregătirii agrozootehnice a elevilor din mediul rural așa încît să corespundă cerințelor agriculturii noastre socialiste, Ministerul Învățămîntului a cerut școlilor de învățămînt să acorde o atenție deosebită bunei funcționări a cercurilor pedagogice ale profesorilor de agricultură. Cercurile care se organizează separat acolo unde numărul cadrelor didactice de specialitate este mai mare de 6. Acolo unde numărul acestor cadre didactice este mai mic, ele vor face parte din cercurile profesorilor de științe naturale. Este neindicată participarea profesorilor de agricultură la cercurile pedagogice de geografie, chimie etc., deoarece aceasta nu permite dezbaterile mai largă a problemelor agriculturii, nu dă posibilitatea să se acorde atenția necesară predării lor la un nivel corespunzător.

În cadrul cercurilor pedagogice de agricultură este bine să fie prezentate referate, comunicări, să se organizeze lecții practice. Este indicat totodată să fie invitați agronomi și alți specialiști din agricultură care să facă în fața profesorilor expuneri privind problemele cele mai importante prevăzute de programele școlare.

În ședința cercului pedagogic din luna ianuarie este necesar să se dezbată, pe baza unui scurt

Cum ne cunoaştem elevii

Se ştie că unul din factorii esenţiali pentru a obţine succese în munca instructiv-educativă este cunoaşterea clasei în ansamblu şi a fiecărui elev în parte.

La baza acestei cunoaşteri stă observaţia atentă şi stăruitoare. Profesorul, şi mai cu seamă dirigintele, este chemat să cunoască nu numai condiţiile de trai ale elevilor şi relaţiile lor cu ceilalţi oameni, dar şi gândurile şi sentimentele lor. Astfel el va putea exercita o influenţă pozitivă asupra caracterului în formare al elevilor, va avea posibilitatea ca, bizuindu-se pe însuşirile lor bune şi pornind de la acestea, să înlăture deprinderile negative, să asigure dezvoltarea armonioasă a copiilor.

În caietul meu de observaţii asupra elevilor, sub numele unuia erau aglomerate destul de multe lipsuri: „Are absenţe nemotivate, întârzieri, vine nepregătit la lecţii, A încercat să copieze la teză. E impulsiv, violent, e distrat în timpul orelor. Se plimbă mult pe stradă. Consideră că profesorii sînt porniţi împotriva lui”. În caiet erau trecute şi unele din cauzele lipsurilor — faptul că nu era supravegheat în familie, că a fost mereu pedepsit şi niciodată lăudat şi de aceea şi-a pierdut încrederea în sine, că are prieteni nepotriviti.

Mi-am dat seama că, pentru a-l îndrepta pe acest elev, trebuie să mă apropiez de el, să-l laud de câte ori voi găsi momentul prielnic pentru a-i reda încrederea în sine şi tot pentru aceasta să-i cer ajutor în rezolvarea unor sarcini ale clasei.

Într-una din zile i-am cerut să se ocupe de abonamente. A încercat să spună că pe el nu-l interesează elevii, că nu crede să poată duce la bun sfârşit această sarcină. Mi-am exprimat nedumerirea că mă refuză. Am făcut chiar o glumă pe seama faptului că la munca voluntară pe care o făcuse pentru a-l ajuta să se recupereze după o boală, el a fost imediat. A făgăduit că va încerca, apoi şi-a dus la bun sfârşit sarcina.

Când l-am vizitat acasă l-am găsit zădărnice. Şeam că o lucrare mult pe mama lui, care nu-l ajutase, că mama s-o ajute. La plecare m-a conștientizat până la urmă. I-am spus, atunci cînd m-am despărțit de el: „Ce mamă bună ai și ce de mult ține la tine!” Al s-o ocureti tare mult dacă și să ajungi inginer agronom așa cum visezi!”

După ce m-am apropiat astfel de el și am avut siguranță că nu privește spusele mele ca o dăscăleală rece, ci ca un fapt prietenesc, am discutat de câteva ori cu dînsul asigurîndu-l că ar putea să obțină note din ce în ce mai bune dacă s-ar plimba mai puțin și ar învăța mai mult. Rezultatul a fost cel scontat. A promovat clasa, iar la unele materii a obținut chiar note de 8 și 9.

Cu totul altfel a trebuit să procedez cu un alt elev al meu. Acesta era un băiat inteligent, cu multă putere de muncă. În anii anteriori avusese note bune. La începutul anului trecut am observat însă la el o totală delăsare. Se imprietenise cu un băiat cu care își pierdea timpul și nu mai învăța. De două ori a plecat din internat neînvoit. Observam că începe să-i disprețuiască pe colegii lui, numindu-i tocilari.

Am încercat să discut cu el, dar la început nu am obținut vreun rezultat. Cum era necesar să-i combat îngîmfarea, aerele de superioritate, mi-am exprimat nemulțumirea că ia note proaste deși se crede foarte inteligent. L-am pus în fața următoarei dileme: ori este inteligent — și atunci cum se explică apariția notelor de 4 în catalog, ori merită notele 4 — și atunci de ce se crede mai inteligent ca toată clasa? Aceasta l-a pus pe gînduri. Mi-a răspuns peste câteva zile că notele de 4 se datoresc faptului că nu s-a străduit să fie atent la lecții și nu-și face temele, că ar putea să învețe tot așa de bine ca în anii trecuți dacă va fi ajutat să-și lichideze rămășițele în urmă. L-am ajutat în această privință — și eu și colegii lui — și aceasta l-a făcut să-și părăsească îngîmfarea. La sfîrșitul anului școlar a obținut media 8,13 iar la purtare 10. Și iată un alt caz. De data

teligentă și muncitoare, mereu printre primii din clasă, dar egoistă, nevoind să-și ajute colegii mai slabi. Spunea că și-ar pierde timpul în care trebuie să învețe ea însăși.

Urmărind-o de aproape, am văzut că nu era vorba de problema timpului, ci de o serie întregă de alte lucruri, care arătau o atitudine nesănătoasă față de colectiv. Dacă se întâmpla ca ei să nu-i iasă rezultatul la o problemă de matematică, unde e mai puțin pregătită, cerea colegilor mai buni să-i arate unde a greșit. Credea că e normal să fie ajutat. Dacă în schimb era rugată de vreun elev mai slab să-l ajute la franceză sau latină, unde e cea mai bună, răspundea scurt: „Să-și învețe fiecare, că nu sînt profesoara voastră”.

Analizînd cauzele care au dus la această situație am descoperit că de vină nu era afit eleva, cît tatăl ei care îi imprima prin sfaturile sale o asemenea comportare. Tatăl o făcuse să creadă că în clasă se dă o luptă între elevi, că ea trebuie să învețe cît poate de la alții, dar nimeni de la ea, așa că să rămîna prima.

Am discutat cu acest părinte, explicîndu-i consecințele unei asemenea concepții. Am reușit să-l conving și am stabilit apoi o linie comună pentru a înlătura egoismul din comportarea fiicei lui. În ultima parte a anului eleva și-a schimbat mult atitudinea.

Elevii cu care lucrăm sînt ființe vii, cu gîndurile și sentimentele lor. Calitățile ca și lipsurile în conduita lor sînt adesea rezultatul unor împrejurări pe care profesorul trebuie neapărat să le cunoască, deoarece altfel poate greși. În acest sens este foarte ilustrativ cazul unuia din elevele mele, care a fost crescută de părinți adoptivi de la vîrsta de două luni, fără ca ea să știe acest lucru. Anul trecut a descoperit actul prin care a fost adoptată. În sufletul ei s-a produs o adevărată catastrofă. A început să se creadă nenorocită, să-i se pară că mama ei nu ține la ea. Situația ei la învățătură a început să devină din ce în ce mai alarmantă. Neștiînd cauzele care au adus-o aici și observînd că eleva e mereu neatentă în ore, că mama ei se plînge că răspunde urît, am pus-o în discuția clasei. Vizitîndu-i familia și aflînd cauzele comportării ei mi-am dat seama că am procedat greșit. În loc să mă apropiez cu căldură de această elevă, în loc să caut s-o înțeleg și s-o simt, am criticat-o aspru.

Am început atunci să discut cu

ea despre situația ei în familie. I-am dat numeroase exemple de cazuri asemănătoare. I-am arătat că adevărata ei mamă este cea care a crescut-o, care muncește pentru ea ca să învețe carte. Am adăugat că mama ei o iubește mult și e îndurerată de atitudinea ei. Pe de altă parte am discutat cu mama, sfătuiind-o să-i arate și mai multă dragoste. Situația s-a schimbat mult și s-a oglindit și în rezultatele la învățătură. Eleva, care devenise corigentă la 5 materii, și-a îmbunătățit în mare parte situația.

Cazul acesta mi-a demonstrat ce mare importanță are analiza temeinică a împrejurărilor care determină o anumită comportare a elevilor. Nu putem lua măsuri pentru îndreptarea unei situații pînă nu cunoaștem în amănunt cauzele ei. Altfel riscăm să obținem rezultate contrare celor dorite. Iar măsurile pe care le luăm trebuie aplicate în funcție de particularitățile individuale ale elevilor. Nu este bine, de exemplu, să pedepsim prea des un elev care are o impresie proastă despre sine, pentru că nu l-am ajutat cu nimic, după cum nu trebuie lăudat prea mult un elev care are o impresie prea bună despre el.

Desigur că, avem datoria să cunoaștem pe fiecare elev în parte, să ne ocupăm de fiecare dintre ei, dar nu trebuie să pierdem din vedere întregul colectiv al clasei. Sintem chemați să cunoaștem particularitățile colectivelor de elevi pe care îi îndrumăm, să știm să înlăturăm cauzele care duc la apariția diferitelor situații negative, să încurajăm ceea ce este pozitiv. De multe ori i-am găsit pe elevii gălăgioși și am însemnat acest lucru în condică. Într-una din zile — care a urmat unei discuții mai serioase cu ei — i-am găsit eștepîndu-mă într-o liniște desăvîrșită. De data aceasta, am notat în condică faptul că elevii și-au îndreptat atitudinea greșită pe care o avuseseră. Asupra lor această însemnare a avut o mare influență fiindcă de atunci îi găsesc mereu ordonați.

Profesorul are azi o sarcină înaltă. El educă pe cei care vor munci pentru desăvîrșirea construcției socialismului, pentru construirea societății comuniste. De aceea e necesar să folosim în munca noastră măsuri pătrunse de spiritul umanismului socialist, să imbinăm o exigență permanentă cu o căldă înțelegere față de elevi.

Prof. DOINA MACARIE
Școala medie din Cernavodă

Cu grijă și răbdare

Prin firea lor, copiii sînt atrași de faptele deosebite. În munca noastră este necesar să ținem seama de aceasta.

Fiecare am avut ocazia, de pildă, să întreprindem cu școlarii acțiuni de sădire a puieților. Dacă ne limităm doar să spunem copiilor că trebuie să mergem la sădit puieți, ei — să recunoaștem — nu vor simți o prea mare plăcere. Dar dacă vom căuta să-i impresionăm, arătîndu-le că peste cîteva ani pe locul acela se va înălța mîndră o pădure cu păsări și arbori falnici, oferind răcoare călătorilor în clipe de popas și sporînd avuția țării, copiii se vor simți mult mai atrași de munca pe care îi chemăm s-o îndeplinească și o vor face cu plăcere.

Activitățile pot fi atractive numai atunci cînd îi ajutăm pe copii să le descopere frumusețea. În tot timpul acțiunii organizate trebuie să avem în vedere acestea. Îmi amintesc de o excursie organizată cu elevii mei. În împrejurimile localității noastre erau niște dărîmături care purtau numele de cetate și se zice că datează din timpuri mai vechi. Sub cetate, la cîteva kilometri, curgea domol Someșul, martorul multor evenimente petrecute pe aceste meleaguri. Excursia avea chiar tema „Pe urmele înaintașilor noștri”. Tema i-a atras foarte mult pe copii. Ajungînd la cetate, am povestit despre faptele de vitejie ale înaintașilor, atrăgînd mereu atenția asupra semnificației ruinelor. Am început apoi să cercetăm cetatea, stimulînd mereu curiozitatea celor

libe din crengi în apropiere, iar seara, fiecare coliba avea focul ei, aprins „după obiceiul strămoșilor” cum susțineau unii copii. Excursia a rămas adînc întipărită în mintea elevilor.

Totul trebuie să decurgă firesc, dar aceasta nu înseamnă că putem renunța la o bună organizare. În programul de activitate al detașamentului clasei se prevăzuse o seară de basm. Am pornit cu detașamentul într-o plimbare, zice-se după flori, și am ajuns ca „din întîmplare” la marginea unei păduri. Dintre tufe au răsărit deodată doi pitici costumați ca-n poveste, care ne-au invitat să mergem cu ei în împărăția basmelor. Am pornit pe o cărare pînă într-o poieniță unde, în jurul unui foc, ne așteptau Albă ca Zăpada, Moș Gerilă, Baba Cloanța și alte personaje din basm. Acolo, lîngă foc, au început să se depeze frumoase basme populare. Bineînțeles, toate personajele din basm erau pionieri deghizați din timp, dar atît de bine încît n-au fost recunoscuți decît tîrziu. La seara noastră de basm au participat și ceilalți elevi din școală. Cred că sînteți de acord cu mine că o astfel de seară lasă impresii adînci în sufletul copiilor.

Cu grijă și răbdare se pot organiza multe acțiuni care sînt placu celor mici, care sînt aibă asupra lor o puternică influență educativă.

Inv. LIVIU SUCIU
comuna Gilgău, raionul

Uite-l pe Moș Gerilă!

Răspuns unei tinere colege

O tinără absolventă a facultății de filologie din București, care a fost numită în acest an profesoară la o școală medie de cultură generală dintr-un mic oraș împărțasea, într-o scrisoare, câteva din gîndurile și preocupările sale. Din lunga scrisoare poate fi reținută, în principal, următoarea întrebare: ce trebuie să faci, cum trebuie să procedezi ca să-ți asiguri prestigiul în fața elevilor?

Deoarece întrebările puse preocupă, firesc, pe toți tinerii învățători și profesori, ne-am adresat tovarășei Ana Colțan, profesoară fruntașă, rugînd-o să răspundă la scrisoarea tinerei sale colege. Publicăm mai jos acest răspuns.

Draga mea,

Nu te cunosc, dar din rîndurile duminicale mi-am dat seama că te-ai pregătit conștiincios pentru nobila noastră muncă. În anii studenției ți-ai asigurat ca zestre cunoștințe bogate. Știi sigur că ai vizitat de multe ori la ziua cînd vei preda prima lecție. Și, iată că nu de mult această zi a sosit.

Frîmțările duminicale, draga mea colegă, îmi mînd gîndurile cu un sfert de veac în urmă, cînd am luat și eu primul contact cu școala. Nu-ți voi povesti odiseea obținerii unui post în învățămînt pe vremea aceea, cînd facultățile pregăteau șomerii cu diplomă. Cînd, cu chiu, cu vai, obțineai o catedră prin vreun colț de țară, așa cum am obținut-o eu la Hațeg, te năpădea sentimentul dezolării. O mentalitate osificată îți oprea pe unii dintre vechii dascăli să-și împărțesească ceva din experiența lor, iar tinerii se sfiau să întrebe de teamă de a nu fi socotiți ignoranți, incapabili. În consecință, a trebuit să ne descurcăm singuri.

Azi, dumneata ai la dispoziție (ca și toți învățătorii și profesorii, de altfel) forme de îndrumare valoroase: comisii metodice, o literatură de specialitate bogată, ești înconjurată de oameni cu o mentalitate nouă, tovarășească, gata să te ajute oricînd.

Dar să mă întorc la întrebare. Desigur nu pot și nu vreau să dau rețete. Nici n-am să-ți spun lucruri noi pe care nu le-a mai spus nimeni încă. Dar cei 25 de ani de activitate la catedră, de muncă cu elevii, m-au făcut să-mi dau seama de cîteva adevăruri. Te sfătuiesc, în primul rînd, să nu crezi că în anii de studii ai învățat totul. Ca să te descurci încă de pe acum în clasă, ca să-ți crezi prestigiul despre care scrii, adîncește, zi de zi, problemele de specialitate și de metodică. Re-împropătează-ți și îmbogățește-ți cunoștințele prin lectură sistematică, consecventă. Un profesor de literatură, ca de altfel profesorii de orice altă materie, trebuie să fie la curent cu ce e nou în literatură, în publicațiile din specialitatea sa.

În anii de după eliberare mi-am dat seama că pregătirea noastră profesională nu poate fi completă fără cunoașterea aprofundată a învățăturii marxist-leniniste, care-ți asigură un orizont indispensabil în interpretarea științifică

cietate, care-ți luminează principiile pedagogice; un cadru didactic bine pregătit își însușește temeinic politica partidului nostru pusă în slujba desăvîrșirii construcției socialiste. Mai mult. Pentru a fi un bun profesor e nevoie să înțelegi frumusețea rapsozilor lui George Enescu, să știi ce inseamnă un proces siderurgic, să știi ce e cibernetică, să înțelegi minunea puterii creatoare a omului, ș.a.m.d.

Am aflat din scrisoarea duminicală că predați la clasele mai mari și că te întrebi cum trebuie să te comporți față de elevii de care nu te despart decît cîteva ani. E o întrebare pe care mi-am pus-o și eu cîndva, în urmă. Și am ajuns la concluzia că tinerețea este pentru orice profesor un atu care îl ajută să înțeleagă mai ușor felul cum gîndesc elevii săi, poate să le devină mai ușor un sfătuitor, un prieten mai mare. Desigur, se poate face și ca orezul din elești de sămîntă cîntecina dintre părinți să cîntecina tinerețea duminicală un minus. Ce argumente poți avea împotriva acestor păreri? În nici un caz nu te sfătuiesc să ripostezi fiind „predic” moralizatoare, ci să te împui printr-o atitudine demnă de profesor care știe să răspundă oricăror întrebări „ieșite din comun” în legătură cu lecția zilei ori cu evenimentele sociale. Să știi! Să înveți mereu: Astfel, se vor adăuga mereu elemente de prestigiu în personalitatea duminicală și va spori mereu stima elevilor. Iar stima aceasta va atrage și pe a părinților lor.

Să nu uiți, draga mea, că scopul principal al școlii noastre este făurirea omului nou, cu un profil etic superior, constructorul celei mai înaintate orînduirii sociale. Tu, profesor, îndrumător în cei mai fragezi ani ai existenței lui, trebuie să-i servești de exemplu prin felul tău de a fi în munca la catedră și în activitatea obștească. Nu neglija nici unele probleme care în aparență ar putea fi de amănunt; ele pot avea un mare efect educativ. Prezintă-te întotdeauna în fața elevilor într-o ținută îngrijită. Fii dreaptă și consecventă în atitudine, pentru că astfel vei câștiga încrederea elevului, care va recunoaște în dumneata omul adevărat, pedagogul care-l ajută și-l poate prețui just; vorbește-i calm, prietenesc și respectă-i demnitatea umană. Vocabularul profesorului să-i fie exemplu vrednic de urmat. Toate acestea la un loc vor face ca elevii să vadă în dumneata nu o tinără oarecare, ci profesorul lor.

Iată doar cîteva sugestii pe care le-am împletit cu cîteva aducerii amînte. Dar, înainte de a încheia, vreau să te întreb și eu ceva: iubești copiii?, ai pasiunea profesiei pe care ți-ai ales-o?, ți-e dragă școala? Dacă da, atunci izbînda îți este asigurată.

Te îmbrățișează cu drag.

Prof. ANA COLȚAN
Școala medie „Gh. Șincal”-

ÎN VACANȚĂ

Pentru pionierii și școlarii din întreaga țară, zilele vacanței de iarnă aduc și în anul acesta un sir întreg de bucurii și surprize.

În prima zi de vacanță, la Palatul pionierilor din Capitală, peste 700 de pionieri și școlari au participat la deschiderea tradiționalului carnaval al pionierilor. Împodobit în mii de culori și lumini, Palatul pionierilor își primește cu drag veseli oaspeți care petrec aici zilele minunate ale vacanței de iarnă. Cîntecele populare interpretate de artiști ai ansamblului folcloric al Sfatului popular al Capitalei, momentele vesele, concursurile „Ce știți despre Republica Populară Română, patria noastră scumpă?” și „Ce știți despre Cosmos?” sînt doar cîteva din momentele bogatului program oferit aici copiilor.

Interesante acțiuni de vacanță s-au organizat și la Casele de cultură ale tineretului. În raionul 30 Decembrie, de exemplu, pionierii și școlarii au participat la festivitatea cultural-artistică susținută de formațiile artistice de amatori în cinstea celei de a 15-a aniversări a R.P. Romîne. În raionul 1 Mai prima filă a repertoriului vacanței s-a deschis cu sărbătorirea majoratului elevilor. Cu acest prilej colectivul artistic al Școlii medii nr. 39 a prezentat montajul literar-muzical „Te slăvim, Partid iubit”, după care a urmat o frumoasă reuniune tovarășească.

Din primele zile de vacanță elevii din întreaga Capitală s-au îndreptat spre sălile de spectacole, spre terenurile de sport sau cluburi. Colectivul Teatrului pentru tineret și copii prezintă micilor spectatori piesele „Emil și dete...” „Foștii copii” etc. Și vechiul prieten al dete... este nelipsit dintre surprizele vacanței pe care le-a pregătit pentru spectatorii săi Teatrul de păpuși „Țindărică” din Capitală. Pentru micii telespectatori s-au organizat programe a-

tractive, printre care amintim întâlnirea cu „Harap alb”, prezentarea piesei „Rochița cu figuri” și altele.

Ușori și grațioși ca fulgii de nea care cad pe oglinda de gheață, la patinoarul artificial „23 August” elevii virtuosi ai patinajului artistic își demonstrează cu bucurie măiestria sportivă.

„Și peronul Gării de Nord este maritorul veseliei din fiecare zi de vacanță. Cei peste 1000 de elevi de la Școala sportivă de elevi nr. 2, de la Școala medie „I. L. Caragiale”, de la Grupul școlar al uzinelor „23 August”, de la Școala de 8 ani nr. 169 și multe alte școli din Capitală sînt numai o parte din pionierii și școlarii care-și petrec vacanța pe Valea Prahovei. În taberele care și-au primit de curînd oaspeții, ei participă la competiții sportive cu schiurile și săniuțele, fac excursii sau vizite la întreprinderile din Sinaia, Bușteni, Brașov, organizează seri distractive, concursuri „Cine știe ciștișă” sau reuniuni tovarășești.

Numeroase pregătiri s-au făcut și în regiunea Suceava pentru a se organiza în bune condițiuni vacanța elevilor. Într-unul din cele mai noi cartiere ale Sucevei s-a amenajat orașelul copiilor. Orașele ale copiilor s-au mai amenajat și la Vatra Dornei, Rădăuți, Fălticeni, Botoșani etc. La mai multe cinematografe din regiune se organizează „Festivalul filmului pentru copii”. Cluburile au fost și ele amenajate, deschizîndu-și activitatea din timpul vacanței cu manifestările culturale și sportive închinete celei de a 15-a aniversări a Republicii. La casele de copii au loc tradiționale carnavale, în timp ce pîrțile de schi și patinoarele cunosc o deosebită animație.

Și toate acestea nu sînt decît o parte din activitatea bogată a vacanței de iarnă a elevilor din acest an.

M. V.

ȘTIRI

Pentru a completa cunoștințele de istorie ale elevilor, numeroși învățători și profesori din orașul și raionul Slatina organizează cu ei vizite la muzeul local de istorie. De exemplu, elevii clasei a IV-a de la Școala de 8 ani nr. 2 din orașul Slatina și-au completat la muzeu, sub conducerea învățătorului lor, cunoștințele privitoare la orînduirea comunei primitive pe teritoriul patriei noastre. Colegii lor din clasa a IV-a de la Școala de 8 ani „23 August” au cercetat la muzeu, de asemenea sub îndrumarea învățătoarei lor, expozite care ilustrează viața Daciei sub stăpînirea romană și migrațiunea popoarelor.

Ca urmare a colaborării strînse între cadrele didactice și personalul științific al muzeului, vizitele cu elevii la muzeu își ating pe deplin scopul.

Prof. GH. MATACHE

Tinînd seama de lărga aplicabilitate a tehnicii fotografice în învățămînt conducerea I.P.C.D. Cluj a organizat cursuri de inițiere foto pentru profesorii de fizică și chimie. Cursanții au fost inițiați atît în regulile fotografiei propriu-zise, cît și în tehnica prelucrării materialelor fotosensibile.

Profesorii care au urmat cursul vor putea organiza la rîndul lor, în școlile unde funcționează cercuri foto. Pe lîngă inițierea elevilor în tehnica fotografică, aceste cercuri vor contribui la înzestrarea școlilor cu materiale demonstrative utile, ca de pildă fotografii ale unor plante în diferite faze ale procesului de creștere, fotografii reprezentînd obiective economice din țara noastră, imagini noi din orașele și satele patriei, priveliști din natură etc.

OLGA KUN
și MAGDA VARGHA
Cluj

ale Școlii sportive de elevi și iubitorii de baschet de la Școala medie nr. 1 și de la școlile de 8 ani își măsoară talentul cu prilejul unor întreceri care stîrnesc mult interes în rîndurile tineretului din localitate.

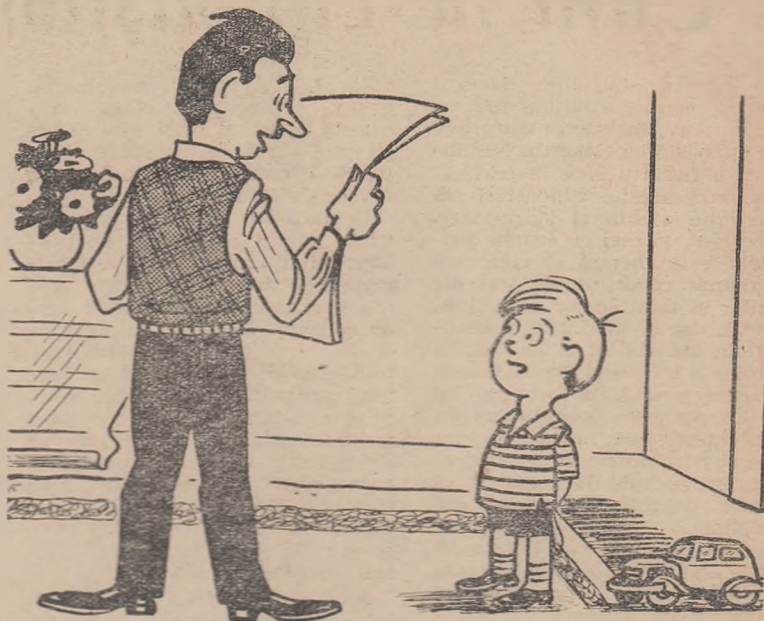
Cu interes este urmărită și competiția de la Dej, dotată cu cupa „A 15-a aniversare a R.P.R.”. În cadrul ei, reprezentativele asociației sportive „Știința” a școlii medii din localitate se întrec la volei, schi, popice și tenis de masă.

Pe malul Dunării, la Brăila, elevii școlii agricole participă — cu mari șanse de a se clasa pe primul loc — la o mare competiție de volei organizată de Consiliul orașenesc U.C.F.S., iar la Galați asociația sportivă a grupului școlar siderurgic ia parte la o competiție de șah, tenis de masă, gimnastică, lupte, cros.

Am amintit în rîndurile de mai sus doar cîteva dintre competițiile sportive la care participă în aceste zile elevii școlilor noastre, competiții închinete marilor sărbători de la 30 Decembrie. Însuflețirea cu care iau parte elevii la întreceri este o dovadă a dragostei lor față de partid, față de regimul democratic-popular, care le-a făurit o viață luminoasă și le-a dat posibilitatea să-și vadă împlinite și cele mai înaripate visuri.

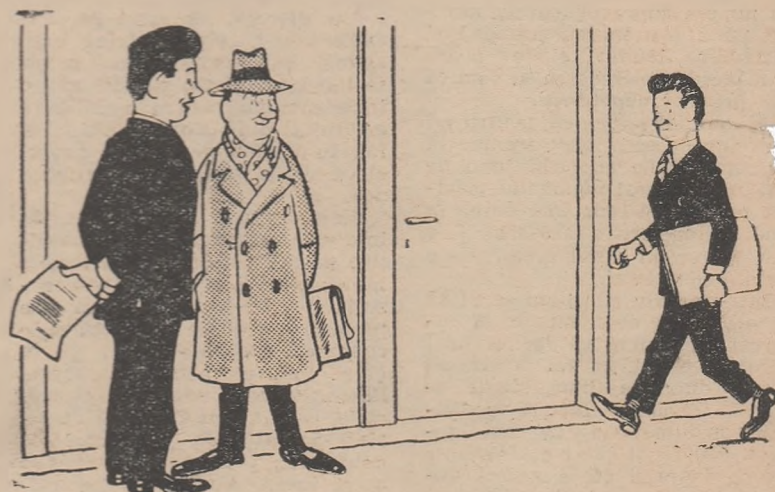
T. STAMA

În toate raioanele țării se construiesc numeroase localuri noi de școală.

— Poți să-mi spui, Dănuț, cîte școli noi s-au construit în raionul nostru?

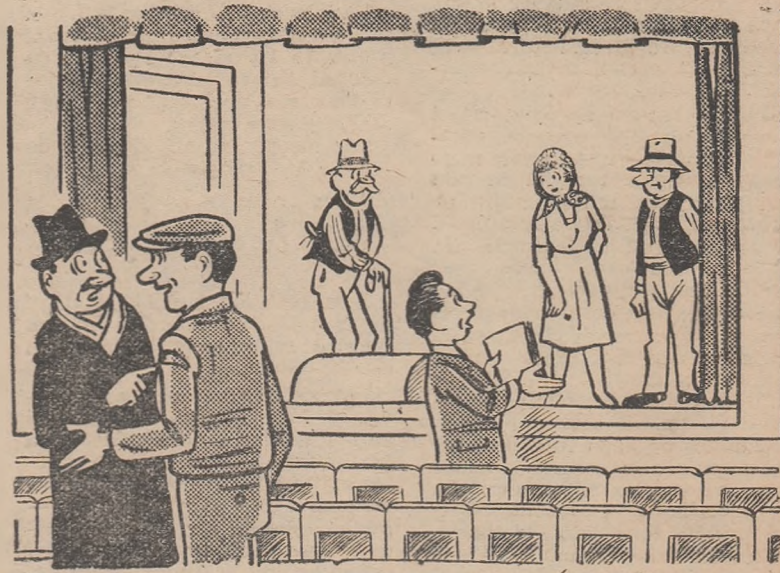
— Vai, tătucule, nu știu să număr atît.

— Uite un profesor de „gradul doi”.

— Adică un pedagog „clasa întâi”.

Mulți profesori îndeplinesc funcția de instructori voluntari pe lîngă căminele culturale.

— Îi învață să joace teatru?

— Da, profesorul ăsta își cunoaște bine robul.

BIBLIOGRAFIE

A apărut revista NATURA, nr. 6, noiembrie—decembrie 1962

În sumar:

- I. T. Tarnavschi: A IV-a Constătuire de geobotanică (în Banat) a Societății de Șt. Naturale și Geografie din R.P.R.
- D. Gr. Constantinescu: Realizări în studiul și valorificarea plantelor medicinale din R. P. Romîna.
- G. Bujoreanu și colab.: Contribuții la cunoașterea speciilor de Galinșoară parviflora Cav. și G. quadriradiata Ruiz et Pav.
- Șt. Gyurko S. Szabo: Evoluția aparatului digestiv la vertebrate.
- M. Paucă: Regulile internaționale de

- nomenclatură zoologică și botanică.
- N. Sarpe: Despre cerintele agrotehnice ale porumbului dublu hibrid.
- Gr. Mihăescu: Biologia și cultura pier-sicului.
- D. Costache: Recunoașterea principalelor plante de cultură.
- M. Nistor: Pregătirea răsădnilor la vederea obținerii răsădnilor de legume pentru culturile timpurii.
- Fl. Lupescu: Recunoașterea pomilor la timpul iernii.
- D. Munteanu: Probleme privind protecția păsărilor în R.P.R.
- V. Dumitru: Experimente electrice la Stațiunea miclor bacteriene și Fiziologiei plantelor din București.
- Documentare: Recenzii, Note, Cămine, Din activitatea S.S.N.C.